

புரூதின்னன்

நவீன நாட்டார் கவித்தொகுப்பு

எழுகவி எம்கமயைம். ஜெலீல்.

പുതിയൻ്റെ

നവീന നാട്ടാർ കവിത്തൊകുപ്പ്

എമുകവി. എമ്മകമായെമ്മ. ജൈലീലി

புழுதி மண்ணு - (நவீன நாட்டார் கவித்தொகுப்பு - ஆசிரியர் : எம்னைமெயம். ஜெலீல் - © எம்.ஐ.எம். ஜெலீல் - முதல் பதிப்பு : 2016 82ஏ, வடகால் வீதி, அக்கறைப்பற்று -14 - பேசி : +94770058909, +94714469217 - மின்னஞ்சல் : jaleelelukavi@gmail.com - அச்சுக்கோப்பு : சிராஸ், நியூ செலக்ஷன், அக்கறைப்பற்று - கணவித் தளவடிவமைப்பு : என். சாமில் - விலை : ரூ. 300.00

Puzhuthi Mannu - (Naveena Naatar Kaviththohuppu) - Author : MIM. Jaleel - © MIM. Jaleel - First Edition - 2016 - Published by Author - 82A, Drainage Road, Akkaraipattu - 14 - Pages : XVI + 74 - Copies : 500 - Printed by : New Selection, Akkaraipattu - Type setting & Layout Designing : N.Shamil, Price : SR. 300/-

ISBN 978-955-43482-0-2

மர்வுாம்களான எனது பெற்றோர்
எம்.ஜி.எம். இப்ராஹிம், ஏ.எம். பாத்தும்மா
மற்றும்
ஐ.எல்.எம். வூனீபா (மாமா)

ပုဂ္ဂန်
ပုဂ္ဂန်

Original Text

2

பழந்தி மண்ணை

எழுகல் எம்.ஐ.எம். ஜெல்லீஸ் [1967]

கிழக் கிலங் கையின் அம் பாரை மாவட்டத் தின் அக்கறைப்பற்று 03ல் பிறந்தவர். ஆரம்பக் கல்வியை தொக்காநகர் ஸஹ்ரா வித்தியாலயத்திலும், உயர் கல்வியை அக்கறைப்பற்று முஸ்லிம் மத்திய கல்லூரி (தேசிய பாடசாலை)யிலும் கற்ற இவர் இலங்கைத் தொழிற் தினைக்களத்தில் நிர்மாண தொழிநுட்ப வியலாளராகவும், மின் வியலாளர், நீர் க் குழாய் பொருத்துனராகவும், முப்பரிமாண ஒவியராகவும் தொழிற்பட்ட இவர் தற்போது, வீதி அபிவிருத்தி அதிகார சபையின் பாதுகாப்பு உத் தியோகத் தராகக் கடமையாற்றுகிறார்.

கடந்த 35 வருடங்களாக நாட்டார் கவிகளை எழுதியும், பாடியும் பிரதேச, மாவட்ட, மாகாண விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

பிரதேச சமூக மேம்பாட்டுச் சங்கங்களில் பிரதான பொறுப்புக்களையேற்று செயற்பட்டும் வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இது இவரது இரண்டாவது தொகுப்பு. முந்தைய தொகுப்பு - தண்ணீருக்கு வந்த தாகம் - (2013).

எம்.ஐ.எம். ஜெல்லீஸ்,
82ஏ, வடிகால் வீதி,
அக்கறைப்பற்று-14,
#32400.
இலங்கை.

THE PRACTICAL LEARNER AND OTHERS IN THE CLASSROOM

When I first began my research into the teaching of reading, I was struck by the overwhelming amount of research that had been done on the subject. However, there was very little information available on how to teach reading effectively. This lack of information led me to believe that there must be a better way to teach reading than what was currently being used. After much research and experimentation, I developed a new method of teaching reading that I believed would be more effective. I called this method "The Practical Learner".

The "Practical Learner" method is based on the belief that children learn best when they are actively involved in the learning process. It emphasizes the importance of hands-on experience and active participation in the learning process.

The "Practical Learner" method also emphasizes the importance of individualized instruction. It believes that each child learns at his or her own pace and in his or her own way. Therefore, it is important to provide each child with the opportunity to learn at his or her own pace and in his or her own way.

The "Practical Learner" method also emphasizes the importance of making learning fun and interesting. It believes that if children are interested in what they are learning, they will be more likely to retain the information and apply it to their everyday lives.

The "Practical Learner" method has been successful in helping many children learn to read effectively. It has been used in classrooms around the world and has helped thousands of children learn to read successfully.

—John Doe

பிஸ்மில்லாஹிர்ரஹ்மானிர்ரஹீம்

வல்ல இறைவனுக்கே புகழுள்ளத்தும்

எனது கவிகளின் கருவாய் குருவாய் இருந்த என்னைப் பெற்ற தாய், தந்தை, தமிழ் கற்றுத் தந்த நல்லாசான்கள், பாட ரசித்திருந்த நண்பர்கள் நூலை வாங்கிப் படிக்கும் வாசகர்கள்.

காலமெல்லாம் என்னோடு கரைந்து கொண்டிருக்கும் அன்புத்துணைவி ஜினூபாஜீல், எனது கண்மணிகளான பிள்ளைகள், உடன்பிறந்தவர்கள் மற்றும் குடும்பத்தினர், எப்போதும் என்னுடைய ஆக்கங்களை நாலுருக் கொண்டு வருதில் முனைப்பாக இருந்த எனது ஆத்ம நண்பர் ஏ.எம்.எம். அஜ்மயீன், கவிஞர் சோலைக்கினி, வங்கியாளர் எஸ்.எல். றஹ்மதுல்லாஹ்.

இவர்களோடு இந்நாலுக்காக உரைகளை வழங்கிய பெருந்தகைகளான கலாபூசணம் கவிஞர் சட்டத்தரணி, நாட்டாரியல் ஆய்வாளர் எஸ். முத்துமீரான் (முத்து), பன்முக எழுத்தாளர் கலாபூசணம், நந்தினி சேவியர், கலாபூசணம் கவிஞர் பாவேந்தல், பாலமுனை பாறூக், ஆய்வாளரும் விமர்சகருமான நண்பர் சிராஜ் மஸ்ஹூர், நண்பர் கவிஞர் யோ. புரட்சி. பணிப்பாளர் (செல்லமுத்து வெளியீட்டகம்)

இவர்களுடன் என்ன ஊக்குவித்து என்றும் என்னோடு துணைநிற்கின்ற நண்பர் ஏ.எல். தெளபீக் (DCO) கணனிக் கோப்புகளை அழகுற ஆக்கித் தந்த சகோதரர் என். சாமில், அட்டைப் படத்தை வடிவமைத்த அன்பு மருமகன் இக்பால் பஸ்மிர், சகோதரர் எம்.ஐ.எம் நாளிர்,

இவர்களோடு இந்நால் பிரசவமாவதற்கு ஒத்துழைப்பு நல்கிய நிய செலக்ஷன் அச்சக உரிமையாளர் சிராஸ், சகோதரர் இலக்கியன் (முர்சித் அகர ஆயுதம்) வீரகேசரி, விடிவெள்ளி, தமிழ்த்தந்தி, முஸ்லிம்முரக போன்ற பத்திரிகை நிறுவனத்தினருக்கும் ஊடக நண்பர்கள் அனைவருக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

எழுகவி.

அணிந்துரை

- எஸ். முத்துமீரான் -

கிராமத்து மக்களால் வாழையாக பாடப்பட்டு வரும் நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள், இம்மக்களின் உணர்வுகளின் வெளிப்பாடே என்று நாட்டுப்புற இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். நாட்டுப்புற இலக்கியங்களின் மூலத்தை இதுவரை யாரும் கண்டதில்லை. இவைகள் தானாக விழுந்து, தானாகவே முளைத்து காடும் கனியும் தந்து, கலப்பற்ற உயர் இலக்கியச் செல்வங்களாக உலகில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதனால்தான், இவ்விலக்கியம் உலகப் பொதுச் சொத்தாகி மற்ற இலக்கியங்களுக்கெல்லாம் தாயாகி வாழ்கின்றது. நாட்டுப்புற இலக்கியங்களின் உண்மையான வடிவங்களையும், வேறுபாட்டையும் பகுப்பாய்வு செய்வதும், இறுதி முடிவு எடுப்பதும் கடினமான முயற்சியென்றே ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். எனவே, எங்கள் கைகளில் கிடைக்கும் இப்பாடல்களைக் கொண்டு மட்டுமே இவைகளின் உண்மையையும், உருவச் சிறப்பையும் புரிதல் முடியும். இப்பாமர இலக்கியத்தின் ஒரு கூறாகக் கருதப்படும் கவிகள் (பாடல்கள்) கிழக்கிலங்கை மூல்லிம்கள் மத்தியில், மிகப் பிரபல்யம் பெற்ற நாட்டுப் புற இலக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. நாலடிப் பாடல்களாகக் கொண்ட இக் கவிகள் ஓசையிலும், சொற்களிலும் கிராமத்து மக்களின் உணர்வுகளுக்கும், உள் உந்தல்களுக்கும் கட்டுண்டு வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். இதன் வெளிப்பாடே எழுகவி எழுளைம். ஜெல்ல் அவர்களின் புழுதி மன்னு என்னும் நூலாகும்.

நல்ல கவித்துவமும், கிராமத்து வழி முறைகள், பண்பாடு, கலை, கலாச்சாரம், மரபு என்பவைகளில் நல்ல பரிச்சைமும் உள்ள கவிஞர் ஜெல்ல், கிராமத்து மன் கமழும் கவிகளைப் படைத்தளித்துள்ளார். இவரால் படைத்தளிக்கப்பட்டுள்ள இக் கவிகள் அனைத்தும், கிழக்கிலங்கையில் உள்ள மூல்லீம் கிராமங்களுக்கு எங்களையெல்லாம் அழைத்துச் சென்று, அக்கிராமங்களில் வாழும் மக்களோடு எங்களைப் பேசி மகிழச் செய்கின்றன. இக்கிராமங்களில் வாழும் மக்களின் மண்வளச் சொற்களையும், அவர்களின் வாழ்வியலையும் புதம் போட்டுக் காட்டி, இக் கிராமங்களின்

புழுதியில் எங்களையெல்லாம் சுத்தம் (வழு) செய்யச் செய்கின்றன. இவருடைய கவிகளில் கிராமத்து மண்ணினுடைய புனிதத்தையும் ஒழுக்க விழுமியங்களையும் சிறப்பாகத் தரிசிக்க முடிகிறது. இந்நாலில் கவிகளை கவனம்டா தம்பி, படிமகனே, கிழிஞ்சிபோன மனச, நாய்வெருதா பாருமகனே, பூத்துருவேன், இன்னொருக்கா, மறக்க முடியுதில்ல, அடங்காப் பிடாரி தேன்போல வாத்தி வேணும், போறவழி நல்லமில்ல, மறவாத பொழுதுகள், வேணாங்கா, கசவாரத்த கண்டயளா, ராசியில்ல என்ன செய்ய, ஒத்துளையில் லெச்சமியாம், அனுபவிச்சா தெரியும், வாடுறேண்டி உன்னால், மாப்பிள்ளையைக் கண்டேன்றி, எடப்பசியில் பெரச்சினையாம், பணத்துலதான் தங்கிரிக்கி, காத்திருப்பேன், கேட்டயளா சங்கதிய, புழுதி மண்ணு ஆகிய தலைப்புக்களில் படைத்துள்ளார். கிராமத்து மக்களின் வாழ்வியலை அவர்களின் மன் வளச் சொற்களிலும், பேச்சு மொழியிலும் சுட்டமிட்டு ஆணி அறைந்து மொழி அழகுடன் அவர்களின் அசலில் குறையேதும் ஏற்படாமல் கவிகளை வடிவமைத்து தந்துள்ள கவிஞர் ஜெல்லீலுக்கு என் உள்ளம் நிறைந்த பாராட்டுக்கள்.

கவிஞர் ஜெல்லீன் கவிகள் நாட்டார் கவிகளா? அல்லது அவைகளை ஒத்த பாடல்களா? என்ற வீண் விவாதங்களில் ஈடுபெட்டு காலங்களை வீண்டிக்காது. இவரால் இயற்றி வெளியிடப்பட்ட கவிகள் நல்ல கற்பனையும், சிந்தனைச் சிறப்புமுள்ள கவிதைகள் என்று, அவரின் முயற்சியைப் பாராட்டுவோம். கிராமத்தையும் அங்கு வாழும் மக்களையும் மனதார நேசித்து அம்மக்களின் வாழ்வியலை இதய சுத்தியோடு தரிக்கும் இவரின் பாடல்கள் யாவும் கிராமத்து மக்களுடைய கவிகளை ஒத்து புனையப்பட்டுள்ளதை யாரும் மறுக்கவோ அல்லது மறைக்கவோ முடியாது. கிராமத்து மக்களின் கவிகளுக்கு உலகில் யாரும் சொந்தங் கொண்டா முடியாது. ஏனெனில் அவைகள் கிராமத்து மன்வளச் சொல்லில் ஒரு “தான்படுவான்” என்று பெயர் சுட்டி சிறப்பாக அழைக்கலாம். ஆனால் “புழுதி மண்ணுக்கு” உரிமையாளன் எங்களோடு வாழும் கவிஞர் ஜெல்லீல் என்பதை மறைக்கவே முடியாது அன்று நாட்டுப்பறு மக்களால் பாடப்பட்ட கவிகளின் சாயலை ஒத்துள்ள புழுதி மண்ணுள்ள கவிகள் உணர்வும் உயிரும் உள்ளவைகள் என்பதை ஏற்று, அவர் மேலும் மேலும் இதுபோன்ற கவிதைகளை எழுதி உயர்வடைய என் வாழ்த் துக்களும் பிரார்த்தனைகளும்.

புழுதி யண் அகழ்ந்த புதையல்

- பாலமுனை பாறுக் -

மண்வளச் சொற்களினை,
மகிளமையினை
தன்பா முழுவதிலும்
தயங்காமல் கொண்டுவரும்
நண்பர்
எழுகவி ஜெல்ல.

இவர் -
நாட்டார் வாழ்வியலை -
நடப்பியலைத் தன் கவியில்
போட்டெழுதி வருகின்ற
புதிய படைப்பாளன்.

புத்தம் புதிய விஷயங்கள் - ஆணாலும்
மக்கள் விரும்புகிற
நாட்டார் கவி நடையில்
பாட்டாக்கித் தருகின்ற
பாவாணன்.

“தன்னீருக்கு வந்த தாகத்தை”
தன்னுடைய
முதல் நாலாய் தந்த இவர்
இப்போது -
புழுதி மண்ணுக்குள் மூடுண்ட
புதையலையும் அகழ்ந்துள்ளார்!

தென்கிழுக்கில் கவிதந்த
சிறப்பான ஊர்களிலே
“அக்கரைப்பற்றுக்கு தனித்த இடம்”

உண்டென்று

ஆய்வாளர் பலரும் ஆய்ந்தெழுதி
உள்ளார்கள்.

வரகவிகள் பெரும் புலவோர்
வாழ்ந்த இவ்வூரில்...
கிராமியக் கவிப் பூவும்
பூத்துக் குலுங்கியதைப்
போய்ப் பார்த்து அழகாகப்
பதிந்துள்ளார் ஆய்வறிந்தோர்!

வாய்மொழியாய் பரவி வந்த
மலரிதனின் நறுமணத்தை
தேடித் தொகுப்பதிலும்
பாடிக் களிப்பதிலும்
பலரிங்கே முன்னின்றார்!

ஏயாரெம் சலீம்
என்றிருந்த ஒரு கவிஞர்
கிராமியக் கவி வடிவில்
முயன்றுழைத்துப் பெயர் பெற்றார்!
அதன் பின்பும்
பாடியவர் - தேடியவர் என்று
பலர் வருவார்கள் - ஆனாலும்
இப்போது -
நாட்டார் கவிகளினை
தேடித் தொகுப்பதிலும் - புதிய
பாட்டாக்கி மேடைகளில்
தொடர்ந்து படிப்பதிலும்
ஊக்கம் செலுத்திவரும்
ஒருவர் எழுகவியார்!
தப்பாது -

நாட்டார் பா வடிவம்
அவர்
நாலில் வாழ்கிறது.

இனி -
எழுகவியார் தருகின்ற பழுதி மண்ணில் - நாம்
புரண்டெழுந்து பார்ப்போமா?

“கடஞ்செடுத்த வைரமொண்ட
கருந்துணியில் தச்சதுபோல்
கண்ணவளக் கண்டு - நெக்கி
கதைக்க எண்டா வாய்வெரல்ல”

ஊசியில் நூல் கோர்த்து
உருப்படியா தைக்க வேணும்
புடிச்சிரிக்க நல்ல
பொறுமையுள்ளாள் வேணுமெண்டன்

இடையிலுடூப் பெயித்திராம
ஏண்ட மட்டும் கூடரிக்க
விருப்பமெண்டா வாங்க எண்டன்
வேற எதும் கேக்கயில்ல

எனிமைச் சொல்லழகு,
இனிமை;
ஏதோ ஓர் அமைப்புக்குள்
இளங்கிவரும்
வடிவச் செழுமை
“ஆஶைக் கவி” வகைக்குள்
அடங்கிவரும் பொருள் வடிவம்
என்று,

நாட்டார் கவித்தன்மை
மாறாதிருக்கின்ற
கிராமியப் புதையல்களைக்
கண்டு மகிழ்கின்றோம்.

காத்து கறுப்பு வரும்
கண்ணாறு கூட வரும்
மாத்து மருந்து தேடி
மாளவரும் கடுங்கவல

காகத்துச் சொண்டும்
கரும்பவளத் துண்டு ரெண்டும்
கட்டிரிக்கன் நானும் - நெக்கி
கண்ணாறு கிட்ட வரா

என்னோட கொண்டு வர
ஏதாச்சும் ஒண்டுமில்ல
என்ன எதிர்பார்க்கயோ - இல்ல
எலவிஷமாக கேக்கயோ?

இன்டெக்கு என்டாலும்
இலவிஷமாத்தான் எடுப்பன்
எல்லாரும் எணக்கமென்டா
இப்ப கரையேறிரவாம்.

கிராம மக்களின்
நம்பிக்கைகள்,
பழக்க வழக்கங்கள்
இயல்பான, கள்ளங் கட்டமற்ற, அழகான
உரையாடல்
என்று -
கிராமியக் கவிப் பண்பு
கொண்டிருக்கும் புதுப்பாக்கள்
கண்டு வியக்கின்றோம்.

மேகம் ஏறங்கி வந்து
மேனியெங்கும் தொட்டுபோல்
சில்லைண்டிருந்தது - இதைச்
செல்ல ஒரு வார்த்தையில்ல

வானவில்லு போல் புருவம்
வைரமணி போல முக்கு
கிண்ணமது போல முகம் - கண்ட
கிறுகிறுப்புத் தீர் இல்ல

குருத்தோல போல ஓன்ட
குாலும் குயில் போல
எழுத்தாணி போல நீயும்
என்ன மாரித் தானிருக்காய்

உள்ளத்தைக் கொள்ளள
கொள்ளும், கிராமத்துக் கவிக்கே
சொந்தமான உவமைச் சிறப்பு

“வான வில்லுப் போல
வைரமணி போல
கிண்ணமது போல
குருத்தோலை போல
எழுத்தாணி போல”

பிரகாசிக்கும் உவமை அழகில்
பிரமித்துப் போகின்றோம்.

எழுகவியின்
பழுதி மன்னுக்குள்
நாட்டார் கவிப் பண்பு
நன்கமைந்து சேர்ந்திருக்க
அவற்றோடு
புதிய உள் - இடுகைகளும் (பீவி, நெலோன்)
பதைந்திருக்கக் காண்கின்றோம்.

ஊரார் கத வேணாம்
ஊட்டெரிக்கும் ரீவி வேணாம்
ராவு பகல் பாராம - நீயும்
ரசிச்செழுதிப் படிமகனே!

நானும் புதுப் பழக்கம்
ஸந்வோன்தான் கைவறிக்கி
வழிகிக் கிழிகிராம - நல்ல
வளமாகத் தொங்க எண்டாள்

ஆசிரியர் யாரென்று
அறிய வந்த போதினிலும்.
பழைமையும் மரபும்
சில பாக்களில்
விடுபட்ட போதினிலும் -
எழுகவியின் -
பழதி மன்னும் சுவைசேர்க்கும்
நாட்டார் புதுக்கவியாய்
நம் நெஞ்சில் நிறைகிறது.

வாழ்த்துக்கள் எழுகவிக்கு

சிராஷ் மங்குமர்

நானுறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அக்கரைப்பற்றில் வாழ்ந்ததாகக் கூறப்படும் உதமான் கண்டுப் புலவர் முதல் அசனார் வெப்பை புலவர், முஹம்து ஆழபக்கர் வெப்பை புலவர், வரகவி சேகு மதார் புலவர், முஹம்து றாவி புலவர், பாவலர் ஹாஷிம் ஆலிம் தொட்டு இன்று வரையுள்ள தலைமுறையினர் வரை, ஒரு நீண்ட இலக்கிய மரபின் செழுமையும் தொடர்ச்சியும் அறுபடாமல் நிலைத்திருப்பதற்கு பலரும் சாட்சிகளாய் உள்ளனர்.

இது ஆண்களினதும் இலக்கிய மரபு மட்டுமல்ல. நாட்டார் பாடல்களின் பெண் கவிகளின் குறவும் மொழியும் அழுத்தமாய் ஓலித்த மன் இது அல்லிரு உம்மா, பாட்டுக்காற பாத்தும்மா, கலுங்கர்ர பாத்தும்மா என்ற பெண் கவி மரபு நமது வரவாற்றின் பக்கங்களில் இன்னும் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது.

கவிவளமிக்க கருங்கொடி மன்னின் நீண்ட இலக்கிய மரபினது இன்னொரு தொடர்ச்சியாய் மேலெழும் எழுகவி ஜெல்லின் நவீன நாட்டார் பாடல்கள். நமது கண்ணையும் கருத்தையும் செவியையும் நிறைத்து நிற்கின்றன. இன்னொரு வகையில் சொன்னால் இது கிழக்கின் கவி மொழியினது நீட்சி எனவாம்.

எழுகவி எம்மையைம், ஜெல்லின் “புழுதி மன்னு” கவிதைத் தொகுதி நாட்டார் பாடலின் ஆன்மாவைக் குழைத்து சமகாலத்து இலக்கியப் புலத்தில் கலவை செய்திருக்கும் பாங்கு மனதை ஈர்க்கிறது. கவிவளமும் கருத்துச் செறிவுமிக்க இந்தப் புழுதி மன்னிலிருந்துதான் ஜெல்லின் “புழுதி மன்னு” கவிதைத் தொகுதி விகசிக்கிறது. அவரது தாய்கூட கவிபாடும் ஆற்றல் மிக்கவர். அதனால்தான் ஜெல்லின் கவிதைகளில் உள்ளும் புறமுமாய். அக்கரைப்பற்றின் பேச்சு மொழியின் வாசம் கமழ்கிறது.

போறாய் மகனே நொக்கு
புத்தி சொல்லத் தேவையில்ல
பக்தியோ— நீ நடந்தா நல்ல
பவத்திரமா வாழ்ந்திரவாம்

கூட்டாளி இரிக்க வேணும்
 கூதலுக்கு கம்புளி போல்
 பாட்டாளி எண்டாலும் - நீ
 பகடி நக்கல் பண்ணிராத"

என்று தொடங்குகின்ற இந்தத் தொகுதியில், ஒவ்வொரு கவிதைக்கு முன்னேயும் அந்தக் கவிதைக்கான பின்புலமும் சூழமைவும் எடுத்தாளப்படுவது இதன் சிறப்பம்சங்களுள் ஒன்று. கவிதையும் வசனமும் கலந்த ஒரு கலவையாய் தோற்றும் தரும் இந்த உத்தி மூலம் கவிதையைப் புரிந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பை கவிஞர் வளர்த்துச் செல்கிறார். ஒரு வகையில் நாடகப் பிரதியொன்றில், காட்சி குறித்து விளக்கும் குறிப்புகள் போல இவை தோற்றும் தருகின்றன.

நமது வாய்மொழிக் கவி மரபினதும் நாடகப் பாங்கினதும் கலவையாய் ஜெல்லின் கவிகள் துளிர்க்கின்றன. கிழக்குத் தமிழ்க் கிளைமொழியில் ஒரு வகை இழுவை கலந்த ஓசை நயம் இழைந்திருக்கும். ஜெல்ல் கவிதைகள் எழுதுபவர் மட்டுமல்ல. அவற்றை ஓசை நயத்துடன் இனிய குரவில் பாடும் ஆற்றல் வாய்க்கப் பெற்றவர். இன்னும் சொல்வதாயின் அந்த இழுவையுடன் பாடவல்லவர். இதன் மூலம் கவி பாடும் பழைய காலங்களை, புதுப்பொலிவுடன் நிகழ்காலத்திற்குள் அவர் இழுத்துவரும் விதம் கூவ மிக்கது. கூர்ந்து நோக்கினால் கழிவிரக்கத்தின் வெளிப்பாடாகவும் அதைக் கொள்ளலாம்.

ஜெல்லின் கவிதைகள் எழுத்து மூலம் அறிமுகமாவதற்கு முன்னர், ஒலி இழைகளால் ஆளு பாடல்களாகவே எனக்கு முதலில் அறிமுகமாயின. நாட்டார் பாடல்களை கேட்பது போன்ற ஒரு இன்பம் அதனுள் ஊடுபாவி இருக்கிறது. அந்த ஏற்ற இறக்கம் ஜெல்லின் கவிதைகளில் உட்பொதிந்திருப்பதை இத்தொகுதி நெடுகிலும் காணலாம்.

எமக்கு முந்திய தலைமுறையைச் சேர்ந்த மீரா உம்மாவின் பாடல்களை சிறுவயதில் கேட்ட எனக்கு, இப்போது ஜெல்லைக் கேட்கிறபோது.

அறுப்பாத ஒரு தொடர்ச்சியைக் காண்பதில் மனம் பளகிக்கிறது.

குழந்தை வளர்ப்பு, புத்திமதி கூறல், கல்வியில் முன்னேற வேண்டும் என்கிற ஏக்கம், பொறுப்பற்ற தன்மை குறித்த கவலை, நல்ல ஆசிரியர் குறித்த தேடல், காதவின் வெவ்வேறு பரிமாணங்கள், இளவயதுத் திருமணம், இளம் கணவன் சோரம் போவதால் மனைவி படும் அவவம்... போன்ற அன்றாட வாழ்வுப் போக்கில் எதிர் கொள்ளும் பலமுனைப் பிரச்சினைகள் குறித்து ஜெல்லீனின் கவிதைகள் பேசுகின்றன.

நமது கவிஞர்கள் பொதுவாகக் கண்டு கொள்ளாத பல விடயங்களை ஜெல்லீல் பாடு பொருளாக்கியுள்ளார். அன்றாட வாழ்வியல் ஓட்டங்களுள் கலந்து கரைந்து வாழ்கிற ஒரு மனிதனால்தான் இப்படி எழுதுவது சாத்தியம். சாமான்ய மக்களுடன் கவிஞருக்கு இருக்கின்ற நெருக்கம் இந்தக் கவிதைகளினுடாக நன்கு பலப்படுகிறது.

நமக்குப் பழகிப்போன அரசியலை கவி வரிக்குள் அவர் கொண்டு வரும் சுவாரசியத்தை “ஒத்துமையில் லெச்சமியாம்” என்ற கவிதையில் கண்டு கொள்ளலாம்.

குத்தம் குறை பாத்து
குறைஞ்சளவும் நன்மையில்ல
ஏதாலும் புள்ளியில் - நாம
இணைய வேணும் எண்டாங்க

தனித்தனியா நாமருந்தா
தங்குறது ஒண்டுமில்ல
நடுத்தருவில் நிக்கவெரும் - நாம
நாறவெரும் எண்டாங்க”

இந்த அடிகளில், அரசியல்வாதிகளின் கருத்துக்களை சாமான்ய மக்கள் எவ்வாறு புரிந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை. அவர்களுக்கே உரிய மொழியில் பதிவு செய்துள்ளார்.

மொப்பிள்ளையக் கண்டேன்றி
மறக்க எண்டாக் கூடுதில்ல

தலபிருத்த கடியனைப் போல் - அவர்
தளதளன்டு தானிரிக்கார்.

செத்த கொட்ட போல
செருகி வெச்ச ஈக்கில் போல
காஞ்ச கிடுகு போல - பழங்
கருவாடு போவரிக்கார்."

என்று பாடுகின்ற போது அங்கதச் சுவையுடன் கவிஞர் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகிறார். அக்கரைப்பற்று மக்களது பேச்சிலும் உரையாடலிலும் அங்கதச் சுவை இயல்பாகவே இழையோடியிருக்கும். ஜெல்ல் அதைத் தனது கவிதைக்களுக்குள் கடத்தியிருக்கிறார்.

இங்குதான் இந்தக் கவிதைத் தொகுதியின் பெயர் அச்சொட்டாய் பொருந்தி வருகிறது. நமது மன் புழுதி கலந்த மன். இந்தப் புழுதி மன்னின் வாழ்வியல் கோவங்கள், ஆதங்கங்கள், எதிர்பார்ப்புகள், அவலங்கள், காதல் உணர்வுகள், வேதனைகள், வலிகள் எல்லாமே ஜெல்லின் கவிதைகளுள் உட்செரித்திருக்கின்றன. இந்தப் புழுதி மன்னிலிருந்துதான் எழுகவி ஜெல்லின் கவிதைகள் மேலெழுகின்றன என்பதை ஒவ்வொரு வரியிலும் கண்டு கொள்ளலாம்.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் சிறைந்து உருவழிந்து போகின்ற கிராமிய வாழ்க்கையின் ஒரு குறுக்கு வெட்டு முகத்தை ஜெல்ல் நம் கண் முன்னே கொண்டு வருகிறார். அந்த மக்களின் மொழியினுடாக அதனைக் கொண்டு வருவதில்தான் இதன் தனித்துவம் உயிர் பெறுகிறது.

நமக்குப் பழகிப் போன கவிதைப் போக்கிலிருந்து எழுகவி ஜெல்ல் இங்குதான் தனித்துத் தெரிகிறார். புதுமையும் பழுமையும் இடை வெட்டாக ஒன்று கலக்கும் ஒரு புள்ளியில் இருந்து ஜெல்லின் கவிதைகள் ஊற்றெடுக்கின்றன.

எழுகவி ஜெல்ல், கொங்கிறீர் சாலைகள் நிறைந்த இந்த யகத்தில் பழுதி மன்னின் அவலங்களையும், வாழ்வியல் கோவங்களையும் பேசுகிற விதம் அலாதியானது அனுபவச் சுவையிக்கது. தனித்துவமான இந்தப் பாணி

மூலம் அவர் புதிய நம்பிக்கைகளை நம் மத்தியில் விதைக்கிறார். நவீன வாழ்வியலின் பதுத் தொனியையும் அடையாளங்களையும் கலக்கும் வித்தையில் இன்னும் ஒரு படிமேலே போவாராயின், ஜெல்ல் ஒரு பண்பாட்டின் அடையாளமாய் மினிர்வார். ஆற்றலும் படைப்பூக்கமுமிக்க ஜெல்லைக்கு நல்ல எதிர்காலமுண்டு. அவருக்கு வாழ்த்துக்கள்.

பழுதிக்கும் வாசம் கொடுக்கும் “பழுதி யண்ணு”

மழைத்துளி மண்ணில் விழுகையில் மன்வாசம் தெரிகிறது. ஜெல்லீல் நாட்டார் கவி படைகையில்தான் பழுதி மன் வாசம் புரிகிறது. நவீனம் நம்மை ஆக்கிரமிப்பு செய்த பின்னே உணவு தொடக்கம் உடை வரைக்கும். கவி தொடக்கம் கலந்துரையாடல் வரைக்கும். நவீனத்தை நாம் சேர்க்கத் தவறா நிலையே நம்மில் அதிகம். இந்தச் சூழலில் இந்நிலை கடந்து. இன்பநிலை தருகிறார் நாட்டார் கவி “எழுகவி ஜெல்லீல் அவர்கள். எல்லோரும் கவியெழுத முடியும் எல்லோரும் நாட்டார் கவி எழுத முடியா. அப்படி எழுதும் அநேகரால் அதை அதே சுவையில் பாடிட முடியாது. படைக்கவும். பாடவும் தெரிந்த பாவலன் இந்த நாவலன் எழுகவி ஜெல்லீல் அவர்கள் கிழக்கின் சொந்தமல்ல. ஈழத்தமிழ்மொழி இருப்பின் சொந்தம்.

பழுதி மண்ணு பறக்கட்டும்.

அது கண்களா

வெளிச்சமாக்குமே தவிர

கலங்கல் ஆக்காது.

வாழ்த்துக்களுடனும்.

அன்புடனும்

யோ. புரட்சி

செயலியக்குனர்

1000 கவிஞர்கள் கவினைகள்

பெருந்தொகுப்பு

பொருளடக்கம்

கவனம்டா தும்பி	0
பழ மகனோ	04
கிழிஞ்சு போன மனசு	07
நாய்விவந்தா பாருமகனோ	10
புத்துருவேன் இன்னொருக்கா	13
மறக்க முழுதுநில்ல	16
இடங்காப் பிடாரி	20
தேங்போல வாத்திவேஶவும்	23
போறவழி நல்லமில்ல	26
மறவாத பொழுதுகள்	29
வேரெனாங்கா	32
புழுதி மணர்ச்சு	35
கசவாரத்த கரை்டயளா	39
ராசியில்ல என்ன சிச்யப்	43
ஒத்துஷையில் லில்குமியாம்	47
இன்றுபவிச்சா லித்ரியும்	50
வாழ்ந்தேரேன்றி உன்னோலே	53
மாப்பிள்ளைனையபக் கரை்டேன்றி	56
எடப்பசியில் பிபர்ச்சினைனையாம்	59
பணத்துலதான் தங்கிரிக்கி	63
காத்திருப்பேன்	67
கேட்டயளா சங்கதிய	70

கவனம்பா தஸ்பி !

பிள்ளைகளை வளர்ப்பதில் பெற்றோரின் பங்கு கணிசமானது என்பது மறுக்க முடியாதது. இருப்பினும் தாய், தந்தையின் பெற்றோர் மற்றும் குடும்பத்தினரும் பிள்ளைகளின் வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்துவதும் தவிர்க்க முடியாததாகின்றது. பிள்ளைகள் வீடுகளில் காலத்தை செலவிடுவதை விடவும் பாடசாலை, மற்றும் மேலாதிக வகுப்புகள் நன்றாக்கண்டன் விகளையாட்டுக்கள் என வெளியில் அதிகமான நேரங்களை செலவிடுவதை வழக்கமாக கொண்டுள்ளனர்.

சிறுவர்கள் என்கின்ற பருவம்தான் இருந்து நிலைக்கு வந்த பின்னர் மௌலிக்கை மூலம் பெற்றோரை எதிர்க்கும் இனர்வு பிள்ளைகளிடம் மேலோங்கி வருவது இயல்பாகவே இருந்து வருகிறது. திறர்கான காரணங்கள் பல இருப்பினும் கூழலிலுள்ள சலுக அமைப்பு மழுக்கவழுக்கங்கள், சொற்கேளாமை என்பனவற்றைக் காரணம். எத்தனை புத்திமதிகளை சுற்றினாலும் ஒரு காதால் வாங்கி மறுகாதால் விட்டு விடும் அல்லது காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமலும் இருப்பவர்களே அதிகமாக காணப்படுகின்றனர்.

கன்னும் கருத்துமாயிருந்து நிட்டமிட்ட செயற்பாடுகளுடன் குழுய ஒல்ட்சீயப் போக்குடன் வாழுக்கவுடைய நல்ல பிள்ளைகளைக் குறைந்த அளவிலேலையே காணக்கிடக்கிறது. இருப்பினும் இன்றைய நவீன கால மாற்றத்தின் விகளைவான தொடர்பு சாதனங்களின் செயற்பாடுகளினால் நெறிமுறையான வாழ்வுக்கு பங்கம் ஏற்பட்டிருப்பதை சொல்லாமல் இருந்து விட முடியாது.

எது எப்படியானாலும் பெற்றோரும், மற்றோரும் தமது பிள்ளைகளுக்கு ஒழுக்க விழுமியங்களை மதித்து நடக்கத் தக்க வகையில் புத்திமதிகளையும், அனுபவங்களையும் அவ்வப்போது கறுவதற்குக் கவறுவதற்கில்லை அந்தவகையில் கிராமத்து மக்களில் வளர்ந்த ஒரு கிளைஞன் இயர் கல்வி பெறுவதற்காக தனது வீட்டிலிருந்து புறப்படுகிறான். அவனது பாட்டனிடம் விடைபெறச் சென்றபோது சில புத்திமதிகளை கிராமியக் கவிகளாக கிப்படக் கறுகிறார்.

போறாய் மகனே நொக்கு
 புத்தி செல்லத் தேவையில்ல
 பக்தியோட நீ நடந்தா -
பவுத்திரமா வாழ்ந்திடலாம்

சுட்டாளி இரிக்க வேணும்
 சுதலுக்கு கம்புளி போல்
 பாட்டாளி எண்டாலும் - நீ
 பகடி நக்கல் பண்ணிராதே!

எதுந்துக் கதையாதே!
 ஏனானமாப் பேசிராதே!
 சுனிக் குறுகளாதே - ஒண்ட
 குலமதுக்கு நல்லதில்ல

தங்கம் கெடைக்கிதென்று
 தவறு செய்யப் போகாதே!
 முள்ளில் படுக்கையது - ஒண்ட
 முடிவு வெர சுடவெரும்

பொம்புளையக் கண்டு கிண்டு
பொறகால சுந்திராதே!
வம்பு வச வந்து - ஒண்ட
வழி நெடுக சண்ட வெரும்

கதைக்க வேணும் போலிக்கும்
 கண்டிச்சிப் போட்டுராதே!
 காதலெண்டா ஒண்டுமில்ல - ஒரு
 காயமில்ல சாகவெரும்

உக்கி உருகவெரும்
உசிரைக்க நெனப்பு வெரும்
வாப்பாவோட சண்ட வெரும் – நெஞ்சி
வலி நெறஞ்சி கொளற வெரும்.

ஒருடைத்த இரிக்க வெரா
இழுக்கமுள்ள படிப்பு வெரா
மானம் வெளங்கமாட்டா – அந்த
மனவருத்தம் ஏன்கேப்பாய்

சோறும் ஏறங்க மாட்டா
சோதினையும் எழுதவெரா
நாய்போல் அலையவெரும் – அந்த
நடப்பொனக்கு தேவையில்ல

கேப்பாயென்டு செல்லிரிக்கேன்
கிளிபோல கேட்டிரிக்காய்
நல்லழகாத் தானிரிக்காய் – ஒன்ன
நம்பறதுதான் பொறுப்பு

பாட யகனே!

வாழ்க்கையில் நல்லதொரு நிலையை அடைய வேண்டுமாயின் கல்வி கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கின்றோம். ஆனால் கல்வி கற்றில் பின்னாலே முனைப்புடன் செயற்படுகிறார்களா? என்பதை பெற்றோர் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். அறிவு ஆற்றல் நிறைந்த பின்னாலே கூட தவறான காரியங்களில் ஈடுபெட்டு பாரதாராமான நிலைக்குத் தள்ளப்படுவதும் பின்னர் கல்வியை தொப்ப முழுாகு இடை நடுவில் விட்டு விடக் கஷதையை பரிதாபகரமான முடிவினை எதிர்நோக்குவதும் கண்சவு.

இன்றைய சிறுவர்கள் நான்கை நிலைவர்கள் என்பதை சிறு பராயத்திலிருந்து பின்னாக்கணக்கு உணர்த்த வேண்டும். அது பெற்றோரின் கடமையாகும். பெற்புக்கள், உழைப்புக்கள் பற்றி எழுத்தில் அல்லது புத்தகங்களில் உள்ளதை விட நிறைய அனுபவங்களை பெற்றோரிடமிருந்து ஒவ்வொரு பின்னாலையும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதனால்தான் தாயிற் சிறந்த கோயிலுமில்லை தந்தை சொல்மிக்க மந்திர மில்லை என்ற தாராக மந்திரத்தை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

தன்மானத்துடனும், கௌரவத்துடனும் வாழுத் தெரியாதவங்குக் கு பிற்மானம் பற்றி பிரச்சினை கிடைக்காது கிப்புடியான ஒருவரின் நட்பு அடுத்தவரை ஒருநாளும் இயர்ச்சி பெறவேண்டும். கீழ்த்தராமான நிலைக்கே இட்டுச் செல்லும். வழிகேட்டல் செல்கின்ற பின்னால்களை காண்பவர்கள் கருத்தாக கிடைக்கின்ற புத்திமதிகள் கூறி கைகொடுத்து கருதியேற்ற வேண்டும் அப்பொழுதுதான் ஆரார் பின்னாலை நிலையைத் தடவி வளர்ந்தால் தன் பின்னாலை தானாய் வளரும் என்பது அர்த்தப்படும்.

கல்வி என்பது வற்றாத நீதுமிய அதில் பாகுபாடு சாதி பேதமில்லை. தேவைக்கேற்ப படிக்கீடு கொள்வது அவரவரைப் பொறுத்தது. கிருப்பினும் பெற்றோர் எப்பொழுதும் கவனமாக கிருப்பது மிகவும் அவசியமாகிறது. கீங்கே சொல்லி விடக்கூடிய சொத்துக்கள் என்று எதுவுமில்லாத ஒரு குடும்பத்தில் வாழ்கின்ற தன் பின்னால்கு கல்வியை கற்றுக் கொள்வதால் பெறுகின்ற நன்மைகள் பற்றியும் தடுகள் பலதானீடு அவன் டாத்து விட வேண்டும் என்றும் ஒரு ஏழைத்தந்தை தன் பின்னால்கு கூறும் அறிவுரை கவிகளாக அமைகின்றன...

காசி பணம் ஒன்டுமில்ல
காணி பூமித் துண்டுமில்ல
தானாய் படி மகனே - நொக்கு
தங்கமான வாழ்வு வெரும்

நெஞ்சில் நிறுத்தி வெச்சி
நினைவிலதச் சேத்து வெச்சி
ஒன்றாய்க் குவிச்சி வெச்சி - நீயும்
ஒருக்குறியாய் படிமகனே!

ஊரார் கதைவேணாம்
ஜாட்டிரிக்கும் ரீவி வேணாம்
ராவு பகல் பாராம - நீயும்
ரசிச்செழுதிப் படி மகனே!

எண்ணங் கலையாம
இருவழியில் போகாம
கண்ணும் கருத்துமா நீ
காரமுடன் படிமகனே!

உறவும் உதட்டோட
உள்ளமெல்லாம் கையோட
கண்டதுல நின்டுராம - நீயும்
கரையேறப் படிமகனே!

பெந்த மனங்குளிர
பேரு மணங் கமழு
சுந்தி வெர வாழ்த்த - நீயும்
சோர்ந்துராம படிமகனே

பாலாய் நெனச்சாலும்
பருகிறது கவ்ரமில்ல
தேனாய் நெனச்சி - நீயும்
தெவிட்டிராமப் படிமகனே

ஏழை பசி தீர்க்கும்
எணக்கமுள்ள வாழ்வு வெரும்
மதிப்பு மரியாதரிக்கும் - நீ
மறந்திராமப் படிமகனே!

எண்ணுலயும் எழுத்துலயும்
ஏண்ட மட்டும் பாடுபட்டு
கண்ணுறக்கமானாலும் - நீ
கனவுலயும் படி மகனே!

பூப்போல் சிரிப்பிரிக்கும்
பொறாமையெண்ட நஞ்சிரிக்கும்
உத்துணந்து பாத்து - நீ
உருப்படியா படிமகனே!

கிழிஞ்சி போன யனசு

காதல் என்பது கண்ணுக்கு மட்டும் பிழத்திருப்பதல்ல. ஆகை என்னும் கல்லை எடுப்போட்டு அதிகரித்த நிறைக்கு அழகை வைத்து. மனசு எனும் தராசில் மாறி மாறி நிறக்கு நித்திரயை இழந்த நேரமெல்லாம் நெஞ்சீசும் முழுதும் பரவிக் கிடந்து. திரும்பும் திசை முழுதும் தன்னை அழைப்பதாய் அவஸ்தூயாகி, ஒன்றும் உறக்கமும் உதவாதது போலாகி, காணுமட்டும் கற்பாறையாய் நெஞ்சிக்குள் திரண்டு சுமையாகி. முதல்வார்த்தைப்பேசும் வரை ஒருசு முட்டும் போலிருந்து. என்னாங்களை சொல்லி முழியதற்குள் எச்சில்கள் காய்ந்து இரவும் பகலுமாய் கற்பனாக்குள் கரைந்து இருந்வதே! காதல்.

புளியைக் கண்டு வாய்முவது போன்றே நல்ல காட்சிகளைக் கண்டு மனம் ஸிற்குவிடுகிறது.

இறைவனின் படய்பில்தான் எத்தனை இயற்கை அழுகு. இவைகளை இரசிப்பதற்கு மட்டும் எவரும் எந்தக் கவலியும் கொடுப்பதில்லை. அது ஏனோ தெரியவில்லை பருவத்துப் பெண்களைக் கண்டால் பலதும் மறந்து பார்க்கவியால் தனைப்போடும் பாக்கியம் ஒன்றுக்குக்கு ஒலைவசமாகவே ஏற்படுகின்றது.

இளம் கலைஞர் ஒருவன் திருமனவீட்டு மனப்பநீதல் செய்து கொண்டிருக்கிறான். உதவிக்கு ஒருவர் தேவைப்படவே அங்கிருந்தவர்களில் ஒருவரை அழைக்கிறான் வந்ததுவோ ஒரு வண்ணமயில் அவனை கண்டதும் அழைத்து காரணத்தைக் கட சுறு முடியாமல் அவன் அழகில் கிறங்கிவிடுகிறான். பின்னர் சுதாகரித்துக் கொண்டவனாக தொப்பந்து ஒருவருமாய் மன மக்களின் இருக்கக்கையை அலங்காரப்படுத்த தொந்ததுவோ சரிகைச் சீலை அங்கே கிழிந்து போனது அவன் மனசு...

கலியானப் பொன்னிரிக்க
குதிரையில மெத்த செஞ்சேன்
நூதனமா வேல செஞ்சும் - தச்ச
நூலறுந்து போச்சிநங்க

கோருத்துத் தைப்பமென்டு
சுப்புட்டேன் நியூடதூண்ட
வந்ததூண்டு மின்னலப்போல் - அத
வாழ்க்கையில மறக்கவொன்னா

சந்தனத்துச் சட்டடயோட
சாக்கிலட்டில் கைவேலை செஞ்ச
குறுக்காலொரு துண்டு போட்டு - குத்து
வெளக்கு ஒன்டக் கண்டனங்க

கடஞ்செடுத்த வைரமொண்ட
கருந்துணியில் தச்சதுபோல்
கன்னவளக் கன்று - நெக்கி
கதைக்க எண்டா வாய்வெரல்ல

கன்னெறிஞ்சி நியூடாளோ!
காத்திருந்து வந்தாளோ!
என்ன வேணும் எண்டு கேட்டாள் - எத
செல்லுறையும் வெளங்கயில்ல

ஊசியில நூல் கோர்ந்து
உருப்படியா தைக்க வேணும்
புடிச்சிக்கிரிக்க - நல்ல
பொறுமையுள்ளாள் வேணுமென்டன்

எடையிலுட்டுப் பெயித்துராம
ஏண்ட மட்டும் கூடரிக்க
விருப்பமென்டா வாங்க - எண்டன்
வேற ஏதும் கேக்கயில்ல

கையால கைக்கிறது
கண்டெடத்து ஊசி வெரும்
கவனமாக நீங்க நின்டா - ரெம்ப
கரச்சவில்ல எண்டு சென்னேன்

நானும் புதுப்பழக்கம்
நெலோன்தான் கைலரிக்கி
வழிகிக் கிழிகிராம - நல்ல
வழமாகத் தூங்க எண்டாள்

புடிக்காள் உடும்புப்புடி
பூப்போல தச்சேன் நான்
அண்டு கிழிஞ்ச மனம் - அந
அறவே இன்னம் கைக்கயில்ல

கையால கைச்சமென்டா
கனக்க பிரச்சினெண்டு
மிசினொண்டு வாங்கினாங்கா - இப்ப
மெனக்கெடடயும் நேரமில்ல

நாய்வெநுதா பாருமனே!

காலம் காலமாக எம்மவர்கள் சௌல்லப் பிராணியாக நாய்க்களை வளர்ப்பதுண்டு. நாய்க்கு நன்றியுள்ள மிஞகும் என்று மற்றொரு பெயரும் வழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது. தன் வீட்டு எசுமானதாரியும் குடும்பத்தினரையும் தவிர ஒவ்வொர் வந்தாலும் குரைத்து ஒழிய்யாடப் பெய்யும். நாய் குரைப்பதிலிருந்து ஏன்? ஏதற்காக? குரைக்கிறது என்பதை குரைக்கும் முறையிலிருந்து கிரகித்துக் கொள்ள முடியும். சில வேளைகளில் அதிகமாக குரைக்கீரு சில நாய்கள் வேறு யாரையாவது கண்டு விட்டால் லக்கென பாய்ந்து கவ்வி விடுவதுமுண்டு. சில நாய்களின் நாக்கினால் வீனி வழங்கு கொண்டிருக்கும். ஒனால் குரைப்பதைத் தவிர்த்து அங்குமிங்குமாக உறுமிக் கொண்டு அலைந்து திரியும் எதிர்பார்க்காமல் கடித்துக் குதறிவிடும் இது வெறியிடுத்த நாயின் பண்பு. இப்படி பலருக்கமான நாய்கள் வீடுகளிலும், வீதிகளிலும் காணப்படுகின்றன.

இது கியலியிருக்க வழியில் வந்த நாய்க்குடி ஒன்றை திருக்க சுபாவம் கொண்ட ஒருவர் தன் வீட்டில் ஒவ்வொரு வேளையும் இனாவு தண்டீர் கொடுத்தும் எலும்பு சவ்வ போட்டும் வளர்த்து வந்தார். நாயும் தன் எசுமானதாரியும், வீட்டிலுள்ளவர்களையும் கண்டால் வாலை ஆட்டி நன்றியை செலுத்த தவற வில்லை. நாலைந்து பிள்ளைகளைக் கொண்ட அந்த வீட்டில் தாய், தந்தை, சித்தப்பா உட்பட அனைவரையும் அனுசரித்தே அந்த நாய் வளர்ந்து வந்தது.

சில வருடங்களின் பின்னர் அந்த நாயை வளர்த்து வந்தவர் மரணித்து விடுகிறார். அவரின் மரணத்தின் பின்னர் பிள்ளைகள் கட்டுக்கபங்காமல் சித்தப்பாவின் அறிவுரைகளைக் கூட பொருப்படுத்தாமல் வாழ்ந்து வந்தனர். வீட்டில் தித்தனைபேர் இருந்தும் நாய்க்கு இனாவு சரியாக கிடைக்கவில்லை. இதனால் நாய் திவர்களிடமிருந்து மல்ல மல்ல விலகிச் சென்றபோதும் அடிக்கடி அவ்வப்போது வந்து சென்று கொண்டிருந்ததால் இதன் நடவடிக்கை பற்றி கண்காணித்து வந்த சித்தப்பா நாயின் நடப்பு பற்றி பிள்ளைகளிடம் எடுத்துக் கூறியும் ஒவர்கள் அலட்டிக் கொள்ளாமல் அலட்சியமாய் இருந்து வர. இனாவின்றி அலைந்து திரிந்த நாய்க்கு விச்ரியிடுத்து ஒருநாள் கடைசித்தமிக்கு கடித்து விடுகிறது.

இதனைக் கேள்வியற் ற அன்னார்மார் வந்து ஒளாள் குத்துவதும், கதறுவதுமாக நாயைப் பிழக்க வேண்டும் கொல்ல வேண்டும் என்றெல்லாம் கறுகையில் சித்தப்பா இப்படிக் கறுகிறார்.

ஏழக்கி. எம்கமலையும். சௌல்ல

• • •

பக்கம்
நவீன் நாட்பார் கவித்தொல்பு | 10

போன வந்த புள்ளியள்
பொறுகால வெரசி வந்த
வெறிபுடிச்ச நாய - இந்த
வேவியில கட்டணுண்டா!

நாயெண்டும் பாக்காம
நண்டி இரிக்கிமெண்டு
குடுத்து வளத்ததுக்கு - என்ன
கவலியெண்டு பாத்தயாடா!

கொலைக்கிதெண்டு சென்னேண்டா
குதலெண்டு சென்னயள்ளா
ஓகள உடுகுதெண்டன் - நீங்க
இருத்தனாலும் பாக்கயில்ல

வாயால் வளியிதெண்டன்
வகுத்து நசல் எண்டயள்ளா
தோல் காஞ்ச பண்டியிது - நல்ல
தோது பாத்துக் கடிச்சிரிக்கி

நாய் வெரசிக் கடிச்சிதெண்டு
நாலுவரும் கத்துறையள்
தனித்தனிய போனா - இப்புடி
தாறுமாறாத்தான் நடக்கும்

வெறியோட உலாத்துதெண்டன்
வெரசயாலுமில்லாம
அதிகாரிக்கி சென்னதெண்டு - நீங்க
அலக்கழிச்சி போட்டயள்ளா

தெரிஞ்ச நாடெயன்டு வெசர்
தெரியாம தீரிஞ்சயள்ளா
சின்னவகனப் பாக்காம - இப்ப
சீல போல பிச்சிரிக்கி

வாப்பா மஷ்தானதுல
வழி தவறிப் போனயள்ளா
கேப்பாரே இல்லாம - இப்ப
கெடைக்குறதுப் பாத்தயளா

கததக்க இஞ்ச நேரமில்ல
காலம் கடந்து போச்சி
நாலுபேரும் சேந்து போனா - இப்ப
நாய் வெரச தோதிரிக்கி

ஆரு பெரிச எண்டு
அதுல சண்ட வந்துகிந்து
ஆளாள் கடிச்சிராம - இப்ப
அவிசரமாக புடிக்கணுண்டா

பூத்துறுவேன் இன்னொருக்கா

கனிந்துவிட்ட காதலைன்றின் சுகவயை அனுபவித்தாலன்றி அதனா சொல்லில் அடக்கிவிட முடியாது. நினைக்க நினைக்க இன்பம் தருவது காதலன்றி வேறு எதுவுமாக இருந்து விடுவதில்லை. காதல் தோற்றாலும், வென்றாலும் காதலிற்க காலங்கள் இனிமையானதுகான். தேழிப் பொறுக்கி சிறையிழுத்த சொற்களைச் சிந்துவகித காதலின் இயல்பு கண்ட நாட்களைல்லாம் இள்ளனப்பில் இருக்கிவிடுவதே காதலின் மையன்பு. காதலினால்தான் மனம் சுதந்திரமடைகிறது. மகிழ்ச்சி அதிகரிக்கிறது என்கிறார்கள்.

அன்பை விதைத்து அநில் வினாந்த காதலிலே நாயகனும் தானும் நகைந்து கொண்ட நினைவுகளை எண்ணி எண்ணிப் பாடும் இன்னொருக்கா பூத்துவனின் இனிய ஏக்கமிது.

பாத்தேன் சிரிச்சார் அவர்
பகடி பண்ணினார் கதைச்சேன்
காத்திரிப்பார் போவேன் - நாங்க
கனநாளா அப்புடித்தான்

வந்தால் தெருமணக்கும்
வலபோட்டுத் தேடிருவார்
கண்டால் உடமாட்டார் - சொட்டு
காலெழக மனசிமில்ல

கதைக்க வெச்சிக் கேட்டிருப்பார்
கண்ணிமைக்காமல் பாப்பார்
பாடவெச்சித் தான் ரசிப்பார் - என்னப்
பைங்கினியாம் என்டு சென்னார்

பார்கவயில் நிம்பார் பல்லு
பட்டுராம விழுங்கிருவார்
தாகமெடுக்கும் -ஆனா
தண்ணியெண்டாக் கேட்டதில்ல

தேனாய் இனிக்கும் நல்ல
தெள்ளு தமிழ் கவிபடிப்பார்
செல்லால் வடிப்பார் -நானும்
செலபோல நின்டுருவன்

உள்ளர்த்தமாய் உதிர்ப்பார்
உரிச்சி வெச்சாப் போலறிக்கும்
பூரிச்சி நானும் -அங்க
புத்துருவேன் இன்னொருக்கா

கனவுலயும் வந்தவர்ர
கண்ணில் கரிக்கினைப்பார்
பாக்குறைப்ப யெல்லாம் – நெக்கி
பருதாவம் தாங்கவாண்ணா

ஒரு நாள் வெரல்லியண்டா
ஒரு வருஷம் போலிக்கும்
தேடி மனம் பதைக்கும் – எந்த
தெரவிசமும் ஏறங்குறைல்ல

கண்டா மனம் நெறையும்
கருங் கோபம் கூட வெரும்
விண்டாப் பெரச்சினைண்டு – ஒண்டும்
வெளிய தானும் காட்டுகிறைல்ல

நல்ல நாகைப் பார்த்து
நாங்க சேர வேணுமெண்டு
தாமரைமேல் தன்னி போல – நானும்
தவிக்கிறனே என்ன செய்ற?

மறக்க முடியதில்ல

ஆனால் பெண்ணும் மனங்கொள்வதை அன்பெற்றும் அழக்கடி கண்டு கொண்டால் காதலென்றும் பேசிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் பெண் கொள்ளும் ஆசை அல்லது பெண்மீது ஆண் கொள்ளும் ஆசையே காதல் என்ற பேசப்படுகிறது. காதலில் பல வகையுண்டு. தெய்வீகக் காதல் பொழுது போக்குக் காதல் இன்னும் பலவாறு பிரித்துக் கூறலாம். பொதுவாக காதல் என்பது ஆசையின் உந்துகலனாலேயே பிரசவிக்கிறது. அது வாழுவதும் தாழ்வதும் சம்மந்தப்பட்டவர்களின் குறிக்கோளிலேயே தந்தி நிற்கிறது.

பல வருடங்களாக காதலிற்கு கடைசியில் திருமணத்தை எட்டுவிடாமல் பிரிந்து போன காதலர்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றனர். அதற்கு ஆயிரம் அர்த்தங்கள் காரணமாக சுறுப்படுகின்றன.. இருந்த போதிலும் கருத்தொருமித்து தடைகள் பல தாண்டி திருமணம் வரை சென்று கணவனும் மனைவியுமாய் ஆண்டுகள் பல வாழ்ந்து வரும் காதலர்களும் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர். எஞ்சியிருக்கின்ற நேரத்தை இன்பமாய் குறித்து விட இறவுகளையும், இனர்வுகளையும் மாற்றிக் கொள்பவர்களும் ஏற்றாளர்தான். களம் பார்த்து கச்சிருமாய் கையாண்டு கைகழுவுபவர்களும் இல்லாமலில்லை.

காதல் என்பது எது? என்று கேட்பால் கைதொடாத தூரத்திலிருந்து அங்கங்களால் பேசிக் கொள்வதுதான் காதல் என்பதேன். அதைத் தவிர்த்தி தூரத்தில் பிழப்பதுவும், தொட்டில் போல் தாங்கிக் கொள்வதுவும், இறகு அகணாப்பதுவும், இருப்பினில் சந்திப்பதுவும் காதலைக் காய்ப்படுத்துவதாகவே கருத்துறுதிருக்கிறது. அங்கே காதலில்லை அது காமத்து லீலைகள் என்றுதான் வரையறுக்க வேண்டியன்னது.

என்னத்தில் தோன்றும் இன்பங்களைல்லாம் என்று கிடைக்கும் என ஏங்கிந்தவில்லூன் காதல். அச்சும் நானூறுள்ள பெண்ணும், அறிவும் நானூயறும் கொண்ட ஆனால் கொள்ளும் காதலில் தெய்வீகம் குடிகொண்டிருக்கும் என்பது நிகரில்லா இன்மை. சமைக்கும்போது இன்டு கொள்வதால் பசியாறும் போது ரூசி தெரிவநில்லை வரம்பு மீறிய இறவுகளை காதல் என்ற வரையறைக்குள் வகைப்படுத்திக் கொள்வதில் அர்த்தமில்லை. தூர நின்று துளித்துளியாய் கோர்த்த காதலினு.....

ஆ : அங்கமெல்லாம் தங்கம்
 அழகா மொளிசிரிக்கி
 கொண்டு போக ஆளிரிக்கோ – இல்ல
 குத்தகைக்கி பேசிரிக்கோ?

பெ : கொண்டு போக நாளிரிக்கி
 குத்தகைக்கி குடுக்கிடற்றல்
 வம்பு வச வேணாமெண்டு – ஆந்த
 வழிப்பொறுகு போற்றில்ல

ஆ : குத்தகைக்கு வேணாம் சென்னா
 கொண்டு போகத்தானிரிக்கேன்
 போட்டுப் பெருக்கி – நீங்க
 பொருந்துமொண்டாச் செல்லிருந்கோ?

பெ : வாட்டசாட்டமான ஆன்
 வடிவிலொரு கொறுயுமில்ல
 வேணாமெண்டு செல்ல – என்ற
 வெளிமனைம் விரும்புவில்ல

ஆ : காத்து கறுப்பு படும்
 கண்ணூறும் கூட வெரும்
 மாத்து மருந்து தேடி – சும்மா
 மாளவெரும் கூறுங்கவனம்!

பெ : காகந்துச் சொண்டும் நல்ல
 கரும்பவளத் துண்டுபெரும்
 கட்டிடிக்கன் நானும் – நெக்கி
 கண்ணூறுக்கீட்ட வெரா

ஆ : ஆருசென்ன மந்திரமோ
அறிச்செபுத்த தந்திரமோ
தாயின் பணியோ - இல்ல
தாங்காமச் செஞ்சதுவோ?

பெ : தாங்க மனமிரிக்கி நல்ல
கைத்தியமும் கூட்டிக்கி
வாறகண்ணு பட்டுராம - மாமா
வைத்தியரு சென்னதிது

ஆ : நாலுவகையில் நல்ல
நறுமணத்துச் சாதியில
புத்துக் குலிங்கிரிக்கும் - இந்தப்
பூவ மனம் மறக்குதில்ல

பெ : கண்ணொதிரச் செல்லுவயள்
காணாம மெல்லுவயள்
நம்புறது சாத்தியமோ - இல்ல
நாள் கடத்தும் யோசினனயோ?

ஆ : கெட்ட நெனப்புமில்ல
கீழ்சாதி என்னமில்ல
பாரு பெரன்றெல்ல - நானும்
பதில் வெரத்தான் காத்திரிக்கேன்

பெ : என்னோட கொண்டுவெர
ஏதாச்சும் ஒன்றுமில்ல
என்ன எதிர்பார்க்கயனோ - இல்ல
எலவிசமாக் கேக்கயனோ!

ஆ : இன்கைக்கி எண்டாலும்
இலவிசமாத்தான் எபுப்பேன்
எல்லாரும் எணக்கமெண்டா - நாம
கிப்ப கரரயேறிரலாம்

பெ : நல்ல சுகுணம் பாத்து
நானாகக் கேட்டு வாறன்
தனியாகப் பாப்பமெண்டு - நீங்க
தவறியாலும் வந்திரொண்ணா

ஆ : கனவை வளக்காதே என்கன
காந்திரிக்க வெச்சிராதே!
ஓன் நெகனவில் நானுருகி - சும்மா
ஊத்துண்டு போயிருவேன்.

அடங்காப் பிடாரி

கேட்கின்ற பொழுதெல்லாம் தன்னால் முடிந்த அந்தனையும் இல்லையன்னாமல் கொடுத்து தனது ஏழ்மை பிறநக்கு தெரியாத வண்ணம் இயன்ற தெல்லாம் செய்து சலுகத்தில் தன் பிள்ளை இயர்ந்த நிலையை அடைந்துவிட வேண்டும் என்ற பிரார்த்தனைகளுடனும் கனவுகளுடனும் வளர்க்கப்பட்ட இளைஞர் ஒருவன் நயீப்ர்களுடன் சுடுகீடு குவி, குடித்து மகிழ்ச்சு கட்டற்றமாடாம் கயிற்ற மம்பரமாம் நிரிந்து விட்டு இல்லையன்று சொன்னால் எட்டு உதைக்குமளவிற்கு தரம் கெட்டு நிற்கும் நிலையை எந்தெந்த தூயால்தான் தாங்கிக் கொள்ள முடியும்

எந்தக் குழந்தையும் நல்ல குழந்தைதான் மன்னிலீ பிறக்கையிலே அவன் நல்லவனாவதும் தீயவனாவதும் நயீப்ர்கள் உறவினிலே. தன் பிள்ளை ஒருவன் பற்றியதான தாய் ஒருந்தியின் துயரை வெளிப்படுத்துவதாக ஒப்பாடல் அமைகிறது.

என்ற புள்ள படிக்கானெண்டு
இருந்த நகை நட்ட வித்து
கொட்டிக் குடுத்தேன் - அவன்
குறுக்கு வழி போறான்டி

காஞ்சி வெருவானெண்டு
கடனுக்கு அரிசி வாய்கி
ஆக்கி நானும் வெச்சிரிப்பேன் - அவன்
அறுவே தொட்டும் பாக்குறெல்ல

தலையால வளந்துருவான்
தங்கமாகத்தானிருந்தான்
கேப்பா புத்தி கேட்டு - இப்ப
கேடு கெட்டுப் போனான்டி

கூட்டாளி மாரோட நல்லா
குடிச்சித் திரிஞ்சி போட்டு
வாசலுல வந்து நின்டு - என்ன
வாய் நெகறை திட்டிருவான்

பெத்து வளத்தேன்றி நெக்கி
பின்னால ஒதுவுமெண்டு
முந்தநானும் காசி கேட்டு
முள்ளு வேவியில தள்ளியுட்டான்

பொறுப்புச் சறுப்புமில்ல
புத்தி கெட்டுப் போனானெண்டு
சென்னதாம் நானென்டு - என்ன
செருப்பால அடிக்க வந்தான்

அச்சம் பயமில்லாத அவன்
அடங்காப் பிடாரியாகி
வாழுபோற புள்ளையள - இப்ப
வம்புக்கும் இழுக்குறானாம்

நாசமறுவானெண்டு
நானேதும் ஏசுறல்ல
ஊராக்கள் திட்டுறாங்க - அத
உசிரோட கேட்டிரிக்கேன்

வடிகானைக் கட்டிவெச்சி
வாய்க்கல்லு போடயில்ல
உழுந்தொழும்பி வந்திரிக்கான் - அவன்
இத்தடிலொரு துண்டுயில்ல

குடிச்சி நெறுவெறியில்
குப்பறக்க அவனுமுந்து
படாதெடத்த பட்டுதெண்டா - என்னப்
பாக்க வேறு ஆரிரிக்கா

தேவேஷ வாத்தி வேணும்

இரு பிள்ளையின் கல்வி கலாசாரம் ஒழுக்கம் என்பவற்றில் பிரதான பங்கு அன்னை தந்தைக்கு அடுத்து ஆசிரியருக்கே உள்ளது. ஒரு ஆசிரியரின் நிறைவான செயற்பாடுகளே நல்ல மாணவர்களை இருவாக்க வல்லது. ஆசிரியப் பணியை ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் தனக்குக் கிடைத்த உயர்ந்த வரமாக கருதி. அப்பணியை அதன் மகிழ்ச்சியார்ந்து செவ்வனை பணியாற்ற வேண்டும். அப்பொழுதான் தான் பெற்ற செல்லும் வகுயகம் பெறுக என்பது அரித்தப்படும்.

ஏழ்க் மறந்தாலும் பழத்து முழந்தாலும் மறக்க முழியாத சில ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் நெஞ்சங்களில் நீங்காத இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றனர். அவர்கள் கெளரவுமாகவும் பேரன்புதும் எப்பொழுதும் மதிக்கப்படுகின்றனர். சில ஆசிரியர்கள் ஒழுங்கற்ற முறையில் கதைப்பதுவும் பழகுவதுமாக இருந்து கொண்டு பிள்ளைகளை நேர்வழிப்படுத்த முயல்வது வேழக்கையானது.

ஆசிரியர் என்கின்ற பணி மிகவும் மகத்தானது அதனால்தான் மாதா பிதாவுக்கு அடுத்துபடியாக குரு என்றும் ஆசிரியருக்கு தெயிவத்தை விட முன்னுரிமை கொடுக்கப்படுகிறது. இலகில் எந்தவொரு மிகையான தலைவரும் கூட தனது ஆசிரியருக்கு மரியாதை செலுந்தாமல் இருந்து விடுவதில்லை . அந்த கெளரவுத்து பாதுகாக்கும் இனர்வுடன் ஆசிரியர்கள் நடந்து கொள்வதே சிறந்தது.

வாத்தி வாறாம் எட்டகரக்கி
வந்தாரென்டா சாப்பாடாம்
பல்லுக்குத்த குச்செருக்க - அவர்
பச்சோல தேருறதாம்.

ஊட்டருந்து சண்டயில
ஒறப்போட வந்தாரென்டா
மொக்கமென்டா பார்க்கயேலா - அது
முனைரஞ்சி நீளமாங்கா

அண்டு முழுக்க அவர்
அரச்சாணம் போலதானாம்
கொக்க கடிச்சிதெண்டாவும் - அது
கொல வெறியாப் பாப்பாராம்

போடா வாடா எங்குறதாம்
போக்குளில கிள்ளுறதாம்
என்னடி நீ எங்குறதாம் - இது
எத்தின நாள் கேக்கிறது

காட்டு மாடு எம்பாராம்
கள்ளப்புன எம்பாராம்
புலிப்பல்வி எம்பாராம் - அநு
புள்ளயழும் செல்லுறதாம்

நம்பி நலவுஞ்சி நாங்க
நாலெழுத்து படிக்க உட்டு
காத்துக் கெடக்குறென்ன - அங்க
கழநக்கிறது இப்புடியா!

பழக்க வழங்கமென்று
பரிட்சையொன்று வெச்சியிப்ப
பன்னெறஞ்ச வாத்திமாரா – நல்ல
பாளி பண்ணி எடுக்க வேணும்

புத்திமதி செல்ல வேணும்
புண்படாம அடிக்க வேணும்
எளகினதால் ஏச வேணும் – நல்ல
எணக்கமான வாத்திவேணும்

வாங்க மன எங்குறதும்
வாய் நெறைய சிரிக்கிறதும்
தெளிவாய் வெளக்கும் – நல்ல
தேன்போல வாத்தி வேணும்

துள்ளி வரும் புள்ளயது
அள்ள வெரும் ஆகையில
சீரான வாத்திருந்தா – அது
செறயிரிக்கும் பள்ளியில.

போறவழி நல்லமில்ல

காதல் வயப்படுவதற்கு வாய்ப்பாடுகளில்லை என்பதால் என்னாலோ சொல்லாமல் கொள்ளாமல் வருகிறது காதல். ஆண்டி, அரசன், ஏழை, பணக்காரர் என்கின்ற பாதுபாடுல்லாமல் ஆண், வென் இருபாலாருக்கும் பருவ வயதில் ஏற்படுவது தான் காதல். பெரும்பாலான பெற்றோர் தனது பிள்ளைகளின் காதலுக்கு எதிர்ப்பானவர்களாகவே இருப்பதுண்டு. அதற்கான காரணங்களும் நியாயங்களும் பல இருப்பினும் ஒவ்வொன்றும் வேறுபட்டவையாக இருக்கும்.

தனது பிள்ளைக்கீற்று துணையைத் தேந்தெடுப்பதில் பெற்றோர்கள் பல விடயங்களிலும் மிக கவனமாக செயற்படுவார்கள். இது எது சமூக அமைப்பில் பண்டைய காலந்தொட்டு பண்பாடுக் கிருந்து வருகிறது. ஆண்டுகள் பல வாழ்ந்து அனுபவங்கள் பலவற்றைக் கற்றுக் கொண்ட தாய் தந்தையினாலேயே சிறந்த ஒரு வாழ்க்கைக்குத்துணையை தனது பிள்ளைக்கு பெற்றுத்தரமுடியும்.

நடை, இடை, பாவகன, கலை, கலாசாரம் குறை, நலம் குடும்பம் பின்னாலி போன்ற பல காரணிகளை கருத்திற் கொண்டு தமது சம்மந்தங்களை தெரிவிசெய்து கொள்வது அனேகமான பெற்றோரின் விரும்ப்பும் நடைமுறையுமாகும்.

அழகில் மதியங்கி, ஆசையில் தனமறந்து காதலே கதி என்ற நிலையில் தன்னை அரியலைத்து தனது மகனின் செயற்பாடுகளை இறவினர் மூலம் அறிந்து கொண்ட அவனது தந்தை, மகனின் காதல், காதலி மற்றும் அவளது தாய் பற்றியும் தன் மகனவிபிடம் கவிகளின் மூலம் சுறுவதோடு தன் கருத்துக்களையும், அனுபவங்களையும் கீப்பதுக்கு சுறுகிறார்.

சீவி வகுப்பெருத்து அவ
சித்திரம் போல் நிக்கிறதாம்
வழிநெடுக் கோணடிச்சி - தம்பி
வளிஞ்சி இப்ப சுத்துறாராம்

பொழுது பட்டு போறாராம்
பொயக்க்குள்ள கண்டுகட்ட
காத்திரிக்கான் ஆக்கள் - அவர
கண்ணிவெச்சி காலுகட்ட

காத்து மழ வாறதுபோல்
காதலெண்டா வாறதுநான்
கூட்டிப் பெருக்கி - ஆரும்
கொற நெறய பாக்குறைல்ல

இருமல் தடுமலெண்டா நாம
எட மருந்து குடுத்திரலாம்
எளவடிச்ச நோய்க்கி - எந்த
இடு மருந்தும் வாய்க்கிறைல்ல

தோலழகு பாத்து ஆரும்
தொண்க்கி மாடு வாங்குறைல்ல
மேலழகு பாத்தெடுத்து - இஞ்ச
மிஞ்சினது ஒண்டுமில்ல

காணியில்ல எண்டு ஆரும்
கல்லில் வெதைக்கிறைல்ல
பால்மிஞ்சிப் போனதெண்டு - ஆரும்
பாழ் கெண்த்தில் ஊத்துறைல்ல

பொன்னான ஊசியென்டு
பொக்குவில குத்துறெல்ல
கண்ணான பொன்னு எண்டு - நாம
காலடிய கெடக்குறெல்ல

கொண்டெருந்து கெண்ட வெர
கொண்ந்தெறியும் பொன்டுகள் ள
கண்டறிஞ்சு பாத்தவன - இப்ப
கரையேறச் செல்லுபுள்ள

ஆகையில கொண்டெறங்கி
அவிசரமா முடிவெடுத்து
அழிஞ்ச சனம் ஏராளம் - தம்பி
அறியயில்ல செல்லு புள்ள

நோகாத நோனியவள் அந்த
நூல் போல சேலரிக்கும்
போகவேணாம் எண்டு செல்லு - அவன்
போறவழி நல்லமில்ல

யறവാത പൊയ്യുകൾ

താൻ ഒരുവരു നേചിപ്പതുമ് അല്ലതു തന്നെന ഒരുവർ നേചിപ്പതുമ് ഇയൽപാനതേ ഇൻകേ ഒരു നായകൻ താനുമ് തന്മാനുമായ് കാലത്തെ ഓട്ടുകുകെയില് തന്നെന ഒരു താരകക വട്ടമിട്ടു വരുവതു കമ്പു നിൽക്കിരായെക് സൂട നിമ്മനിയാം കോൻസ് മുധ്യാമല് തട്ടോമുക്കിരാൻ. കമ്പുകുകുകു വിനുന്താക കാസ്തിന്ത അന്തുക് തന്റെ പതുകമയെ കമ്പുകുൻസ്‌വർകൻ മീക്കുമു ഒരുമുകരു പാർക്കാമല് പോകമാട്ടാറ്റകൻ.

അന്തു ചിക്കു വളിത്തു ചിന്തിരാത്തെ മകലപോലെ നമ്പിക്കെക വൈത്തു തന്നെ നിലുലെ സൂട പാതവാരു മനാമ് നികരാന്തു കാതലും കോൻകിരാൻ നായകൻ. അവണോ കാരിയക്കാരിയായ് കാരനാത്തോടു കാതലും ചെമ്പിരാൻ കാലാമ് ചെല്ലശേ ചെല്ലലു വെറുമെയാകി വേദ്രപട്ടു നിർക്കിരുതു കാതലും.

കാതലിന്തു കിതയാങ്കൻ പിരിന്തു വാഴ്കിന്റുപോതു കാതലിന്തു ഒവ്വൊരു നിമിടംകനുമ് മരക്കു മുധ്യാത നിന്നെവകണായ് വാട്ടുവെതുമും, വരുവെതുമാക ഇൻസന്തെ ഉസ്പേറ്റികു കൊമ്പുകുന്പബനു തവിർക്കു മുധ്യാതതാകിന്റെതു. തുയരമും താണാത നിക്കലയിലും മന്ത്രന്തു ചെന്നെ അന്തു മരവാത പൊമുതുകണാ അന്തു നിന്നെവകണാ തന്നെ ഇൻസകു കിടക്കുകകണാ ഇൻകേ എന്തേതിയമ്പുകിരാൻ നായകൻ.

தானாகத் தேடி வந்தாள்
தேனாகத்தான் கதச்சாள்
காண்மக் கண்டு -நானும்
கரஞ்ச கதநாள் பெரிசி

இடி வெருவாள் அவள்
உகப்பாமக் கூப்புவாள்
கிட்ட வெருவாள் - ஒரு
கீறலாலும் பட்டதில்லை

உரிச்ச சொள் போலரிப்பாள்
உசிருநுகும் நாவசப்பாள்
கண்ணால் கதப்பாள் - அந்த
காட்சி இன்னம் மறக்குதில்ல

கணக்காப் பழுத்திருந்தாள்
கையோரந் தானிருந்தாள்
கடிக்க வேணும் போலரிக்கும் - அது
கரும் நெருப்பு தொடயுமில்ல

ஒத்ட மடிப்பாள் என்ன
உசிரோட பத்த வெய்ப்பாள்
நெருப்பாய் உருகி - நானும்
நெல கொலஞ்சி நின்டிரிக்கன்

சிரிச்சிச் சிரிச்சி என்னச்
சீனி போட்டுத்தான் மயக்கி
கறந்து மடி வத்த வெச்சாள் - இப்ப
காண்யாலும் கெடக்கிறில்ல

காண்யில்ல என்டவள
கனநாளா நொந்திரிக்கன்
வேதனயச் செல்லி - நானும்
வேலியோடக் கொளாறிரிக்கன்

நெஞ்சில் நெலைக்காள் அவள்
நெறஞ்ச காலம் சூடரிப்பாள்
எண்டு நெனச்சேன் - என்ன
எட்டியாலும் பாக்கயில்ல

உசிரத் தெருவனெண்டாள்
ஒங்களோட வாழ்க்கெயண்டாள்
காணாமரிக்கமாட்டாள் - இப்ப
கனவிலயும் வாற்றில்ல

சாகாமச் சாக வெச்சாள்
சண்டயில்லாமப் பிரிஞ்சாள்
போகாமப் போனாள் - அந்த
பொழுத மனம் மறக்குதில்ல

வேணாங்கா !

சுமார் அறுபது எழுது ஆய்வுகளுக்கு முன்னரான காலப்பகுதிகளிலிருந்து கிராமியச் சூழலில் நடைபெற்று வந்த நிருமணங்களில் வயது குறைந்தவர்களுக்கே அதிகமான நிருமணங்கள் முடிந்து வைக்கப்படுவது வழக்கமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. பின்திய காலங்களில் கலாசாரம் நாகரிகம், மந்தீரவும் வளர்ச்சி பெற்ற காலத்திருமணங்களாக தற்போதுய நிருமணங்களைக் காணலாம். ஆயினும் கிராமப் புறங்களில் வறுமை காரணமாகவோ, பெற்றோர் தமது சுகமகளைக் குறைப்பதற்காகவோ அல்லது அறியாக காரணமாகவோ ஒரு சில இளவும் திருமணங்கள் தற்போதும் நடந்திருக்கிறது.

இதுபோன்ற இளவுமதுச் சிறுமி ஒருத்தியை பருவ வயதுக்க் கூட அடையா நிலையில் ஒரு வாலிப்புக்கு நிருமணம் முடிந்து வைக்கப்படுகிறது. விளையாட்டு புத்தி அவளை விட்டு விலகவில்லை, வெட்கம் என்றால் எதுவும் தெரியவில்லை என்க நிலையில் அவளின் கணவன் எதிர்கொண்ட விளைவுகளை தனது சிற்றப்பாவிடம் அறாத குறையாக சொல்லுவதோடு அவளை வேண்டாம் என்றும் கூறுகிறார்.

அரிச்ச அரிசிய அள்ளியும் தீங்கிறாள்
 ஆணத்தக் கண்டா
 குடிச்சி முடிக்கிறாள்
 மன்றோட்டி கேட்டு
 மானத்த வாங்குறாள்
 மாங்காயக் கண்டா
 மரத்துல ஏறுறாள்
 என் தங்கச் சாச்சாவே
 எனக்கிந்த சோகச்சி வேணாங்கா

ரோட்டால போறத
 ஊட்ட கூப்புறாள்
 ரோசினை இல்லாம
 சுத்தித் திரியிறாள்
 கார்க் காரணக் கண்டா
 கையையும் காட்டுறாள்
 காரணமில்லாம
 சன்றை புடிக்கிறாள்
 என் தங்கச் சாச்சாவே
 எனக்கிந்த சனியன் வேணாங்கா!

பட்டிக்காடாம் எண்டு
 திட்டுறாள் திமிழுறாள்
 பாரவிலாய் எண்டு
 பள்ளும் படிக்கிறாள்
 கட்டில்ல வந்தும்
 கணகாட்டுப் படுத்துறாள்
 காலால் உகதச்சியும்
 ஒட வெரட்டுறாள்

ச.முகவி. எம்கமலை. ஜெல்ல்

• • •

 | பக்கம்
 33
 நவீன நாட்டர் கல்லூரியும்

என் தங்கச் சாச்சாவே
எனக்கிந்த எளவாரம் வோணாங்கா!

படுத்து எழும்பி
நடந்தத செல்லுறாள்
பாத்தனைண்டா கண்ண
குத்தயும் வாறாள்
இருப்பக் கிளினா
கீருட்டுக் கத்துறாள்
இல்ல இல்லையன்று
எத்தியும் வாறாள்
என் தங்கச் சாச்சாவே!
எனக்கிந்த ஏருமை வேணாங்கா!

சௌக்காரம் போட்டு
சள்ளல் மீன் கழுவறாள்
சாடையா ஏசினா
சள்ளனன்று பாயுறாள்
கோழிய ஆட்ட
வெரசிந் திரியிறாள்
கொக்கோஸ் விளையாட
காசியும் கேக்கிறாள்
என் தங்கச் சாச்சாவே!
எனக்கிது எணங்க மாட்டாகா!

புது யண்ணு

கானல் நீர்போல கரைந்து போகும் வாழ்க்கையினு இங்கே காசுகளுக்குள்ள கெளரவும் கனத்து பெற்றோருக்கு கிடைய்தாக இல்லை. விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ள முடியாதவைகளுள் பாசமும் ஒன்று அது வேவழில்லாமல் கிடைக்கின்ற ஒரே இப்பெற்றோரிடம்தான்.

“அதீதாவும் இதைத்தாவும் அவர் எந்தன் தந்தை அதனுத்தாவும் வெறுத்தாவும் யாரோடு சொல்ல” ஆசையில் பெற்றெடுத்த பிள்ளையை வளர்த்துவிட அவர்கள் படும்பாடு இருக்கிறதே அவற்றை வார்த்தைகளால் வர்ணித்துவிட முடியாது.

பெற்றவர்களின் தியாகத்தினாவும் பிரார்த்தனைகளாவும்தான் பிள்ளைகள் இயர்ச்சியடைகின்றனர். அவர்களின் அனுபவங்களை ஆறுமூர் கிருந்து அதைபோடும் எந்தப் பிள்ளைக்கும் உண்மைகளும் நன்மைகளும் கிடைக்காமல் போவந்தில்லை.

தந்தை என்ற பல்கலைக்கழுத்தில் தான் கற்று. தன்னை வளப்படுத்திக் கொண்ட மகன் ஒருவனின் இனர்ச்சிமிக்க அனுபவங்கள் இங்கே ஐற்றெடுத்துப் பாய்கிறது.

மன்னனைப் போல் வாழ்ந்து
மக்களுக்காய் நிழல் குடுத்த
சந்தனத்துக் கட்டட - அன்று
சாஞ்சதுகா ஒய்வெழுத்து

அன்பை குளைச்செடுத்து
அறநெறியையும் கரரச்சி
பாசமென்னும் நீருத்தி - என்ன
பக்குவமாத்தான் வளர்த்தார்

மட்டு மரியாத வேணும்
மனிசனோட நட்பு வேணும்
நம்ப நட மகனே - நொக்கு
நாலு வழி துறக்குமெம்பார்

கூட இருப்பார் நல்ல
குழி பாத்து தள்ளிருவார்
ஆசை வாந்த கேட்டு - நீயும்
அலங்கிராத என்று சென்னார்

போதுமென்று என்னவேணும்
பொறுப்போட நடக்க வேணும்
குடுத்து ஒதவ வேணும் - அது
கூடவரும் என்று சென்னார்

கடன்தனிசி வாங்கிராதே
காலச் சனிபனது
குடுமதிகள் வெச்சிராதே - ஒண்ட
குடிவழிக்கும் ஆகாதெம்பார்

காலையில சோறுத்து
கரச்சிக் குடிக்கனுமாம்
மூலப் பெலனாம் – அது
முதுகெழும்புக்கு துணையாம்

பாட ரசிச்சிருப்பார்
பழங்கதைகள் செல்விருவார்
சூட என்னக் கூப்புடுவார் – நானும்
கோணாமப் போயிருவன்

சூட்டாளிமார் போல
குந்திருந்து கதச்சிருப்பம்
பார்வையால சென்ன – அவர்ர
பல கதையப் பாத்திரிக்கன்

கத்சாரெண்டா கானும்
காயமொன்றும் காட்டமாட்டா
கேப்பவனுக்கறிவிருந்தா – அது
கிழுகிழுக்கும் நெலைக்கிமட்டும்

கம்பால் அடிச்சிருப்பார்
குஞ் செல்லால் ஏசிரிப்பார்
அந்தக் குளிசதாங்கா – இப்ப
ஆளாக்கி வெச்சதென்ன

ஏண்டதல்லாம் செஞ்சார்
ஏலுமட்டும் துணையிருந்தார்
கையுயர்த்திக் கேட்டார் – அந்தக்
கநுணையிலதான் வளந்தேன்

வாழ வழி காட்டி
வரம்பு தாண்டாமல் வளத்து
புத்த மணம் பாத்த - அந்த
புழுதி மண்ண நான் எளந்தேன்

சென்னகூல்லாம் செஞ்சி
சீதவியக் குளிப்பாட்டி
தொழுது அடக்கினதான் - என்ற
தொண்டயல்லாம் தண்ணியன்டு

நடமாடும் பல்கலையை
நானிழுந்து போயிரிக்கேன்
சொர்க்கத்தில் வாழ வெச்சி - அழ்வா
தூதனுப்பு நான் பாட

கசவரத்த கண்டயவா !

இல்லற வாழ்க்கையில் துயரமில்லாத மனது என்றால் அது எதுவுமில்லை. எதகைத்தான் தாங்கிக் கொண்டாலும் இல்லானாக் கு நிகராக வல்லாளின் இரவொன்று வரும் போது பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு பாராமுகத்துடன் நல்லாளாய் இருந்து விட எந்த இல்லானும் தயாரில்லை.

சத்தம் போட்டாலும். சட்டம் இருந்தாலும் வீட்டில் கிளியிருக்க வெளியிலுள்ள ஆந்தைமீது நேசம் கொள்ளாமல் சில ஆண்களால் வாழ்ந்து கொள்ள முடிவதுமில்லை அவர்கள் முனைவதுமில்லை.

இப்பூப்பட்ட ஏராளமான சமாச்சாரங்கள் சகஜமாய் பரவிக்கிடக்கிறது பல இடங்களில் அதுபோல்.... காதலித்துக் கைவிழித்த தன் கணவனுக்கு தொழில்லாத தொந்தரவுகளால் வட்டிக்கு காசுவாங்கி வரவிடும் மாடு வாங்கிக் கொடுக்க அவரோ வேறு வீட்டில் மாடுகளைக் கட்டும் விர்த்தய விபரிக்கும் ஒரு பெண்ணின் இள்ளக் குழந்தை இருக்க வடிவதை இங்கே பார்ப்போம்.

வட்டிக்கு காசி வாங்கி
வண்டில் மாடு சோடி பூட்டி
வெச்சிக்குடுத்தேன் - இப்ப
வேற ஊட்டில் கட்டுறாராம்

வாங்கினதுக் கேட்டு வந்து
வாசலில மண்ணொக்காள்
தொழுப்புறிர வாசம் - இன்னம்
தொலையுதில்ல என்ன செய்வேன்

போனாலும் நிக்கயனே
பொழுதுபட்டு வாறயனே
பொழுதிரிக்க வாங்கவெண்டன் - அன்று
போனவர்தான் இன்னமில்ல

வண்டிலோட போனவரு
வட்டக்கட பக்கிளோட
கததச்சிச் சிரிக்கிறாராம் - என்ன
கசகறனம் கண்டயனா

சீனி போட்டு அப்பத்துல
சில்லறையா பாலுத்தி
சுடச்சுடக் குகுக்கிறதாம் - என்ன
சோதின்டா ஆண்டவனே

வண்டப்பம் பேந்துராம
வாயிலெல்லாம் வெய்க்கிறாளாம்
அம்புட்டாளொண்டா கிலி -நான்
அவிக்காமக் கடைஞ்செழுப்பேன்

எழுதவி. எம்மையெம். ஜெல்லி

● ● ●

பக்கம் 40
நீல நூட்டர் கவித்துறையு

காட்டுக்குப் போறதென்று
 கண்டதெல்லாம் வளிச்செருத்து
 கொண்டு போய் கொட்டினது - அந்த
 கூறுகெட்ட மட்டையில்

அந்தர் கீஸா போல
 அருமையான புள்ளையமும்
 நானும் தவிக்கேன் - இது
 நாடியாலும் வாற்றில்லை

தங்கக் கொடம் போல
 தக தகண்டு இருந்த என்ன
 தகர டப்பாவாக்கியுட்டு - இப்ப
 தலை மறஞ்சி போயிரிக்கார்

மாமி மகன் கேட்டான்
 மடத்தானமா வேணாமெண்டன்
 குறுக்கால கண்டனிது - என்ன
 கோலமெண்டு பார்கிளியான்

வாப்பா உம்மா பாத்ததாலும்
 வாண்டிருந்தன் எண்டிருந்தா
 சொந்த பந்தத்தோட - நல்ல
 சொகமாக வாழ்ந்திருப்பேன்

அழகெண்ட மமதையில
 அறிவெனக்கி வெளங்கயில்ல
 காதலிச்சி கைப்புடிச்சேன் - இந்தக்
 கசவாரத்தக் கண்டயளா

ஊட்ட கெடந்து என்ன
ஒரெஞ்சியார்ச்சி பத்தவெச்சி
தீய வெச்சிப் போட்டு - இப்ப
திருக்தாளம் பண்ணுவெற்றத்

கண்டயெண்டாச் செல்லு கிளி
காஞ்சி கெடக்கினண்டு
பொறமறிவு கெட்டவென - அவன்ற
புள்ளியளும் தேடுதென்டு

இந்தநுப்பு சோறு போல
இதமா இரிக்க மாட்டா
தேடி ஒரு நாள் வெருவார் - நல்ல
தேஷ்சதொண்டு வெச்சிரிக்கேன்.

ராசியில்ல என்ன செய்ய !

தாலாட்டுப்பாடல் கேட்டுத் தூங்காமல் எந்தக் குழந்தையும் வளர்ந்திருக்க முடியாது என்றான் சொல்ல வேண்டும். அதிலும் தமிழில் பாடும் தாலாட்டு ஒருக்கிறதே அப்பாட எத்தனை இன்பம். தாயின் தாலாட்டில் தனை மறந்து துயில் கொள்ளும் பின்னைக்கு தாலாட்டும் ஒரு உணவுதான் அதில் சந்தேகமில்லை. ராகங்கள் மாறினாலும் ரசனைகள் வேறுபாட்டாலும் சுகமெல்லாம் ஒன்றேதான்.

பிரியமுடன் தன் பிஞ்சு மலரை கைகளிலும் மழுத்தும். தோள்களிலும் தொட்டிலிலும் போட்டு கற்பனைச் சிறகை விரித்து கனவுகளைத் தோலுறித்து தன் எண்ணங்களை பண்ணிக்கையால் விருந்தாக்கி இயன்ற மட்டும் பாடுவிடும் இந்த தாலாட்டில் தாயின் கருதனையை தாராளமாகவே காணக்கிடக்கிறது. கள்ளம் கபடமில்லாத கிராமத்து மக்களால் பாடப்படுகின்ற தாலாட்டுப் பாடல்களில் நல்ல பல கருத்துக்கள் துளிர் விடுகின்றன. தாலாட்டுப் பாடல் கேட்டு வளர்கின்ற பின்னைக்கு கிடைக்கும் சிறந்த பழப்பே நல்ல அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஆகிவேராக அமைகிறது.

கிராமிய மக்களின் தொழில்களில் விவசாயம் முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. ஒரு சில வருடங்களுக்கு முன்னர் வேளாண்மை வெட்டுவது விவசாயிகளினாலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. தற்பொழுது இயந்திரங்களின் உதவியினால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அந்த நாட்களில் கிழக்குப் பிராந்தியத்திலே வேளாண்மை வேலை முழுந்த கையோடு விவசாயிகள் வடக்கு நோக்கி தொழிலுக்காக படியெடுப்பார்கள். அங்கு சென்று வட பிராந்தியத்திலுள்ள பல மாவட்டங்களிலும் மாதக் கணக்கில் நின்று வேளாண்மை வெட்டுவதை தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர்.

இத்தகைய நிலையில் கிழக்குக் கிராமத்து விவசாயி ஒருவர் தனது நிறைமாதக் கர்ப்பியியான மனைவியை வீட்டில் வீட்டு விட்டு வோளாண்மை வெட்டுவதற்காக வடக்கு நோக்கி சென்றிருந்தார். அவர் சென்று ஜந்து நாட்களின் பின்னர் அவரது மனதவிக்கு அழகான ஆஸீ குழந்தை பிறக்கிறது. குழந்தை பிறந்த செய்தியை

கணவனுக்கு கழுதம் ழலம் தெரிவிக்கிறாள் மனனவி. தலைப்பிரசவத்திற்கு தானில்லாத வேதனனதை என்னிக் கவலையுற்ற கணவனோ தான் வீடு செல்லும் நாட்களை என்னி ஆசக்க கணவுகளோடு தொழிலில் ஈடுபடுகிறார்.

விபரிக்க முடியாத ஆசக்களை தன் நெஞ்சில் சுமந்து நிற்கும் அந்த இளம் தாய் மாதும் ஒன்று தான்தியும் வீடு வந்து சேராத தன் கணவர் இன்று வருவார் நாளை வருவார் என வழி மீது விழி வைக்கு, எதிர்பார்த்து, தன் என்னாங்களை இருமீட்டு அழுகின்ற ரூந்தையை கீப்பது தாலாட்டுகிறாள்.

ஆராரோ ஆரிரரோ
 ஆரிரரோ ஆராரோ
 தேம்பி அழாதே கண்ணே! என்ற
 தெரவிசமே கண்ணொறங்கு

வகுறு நெறயாம இப்ப
 வதங்குதென்டு தேம்புறயோ
 வாப்பாவெருவாரென்டு - நீயும்
 வழிபாத்து ஏங்குறயோ

வெளியிரு போயிரிக்காரவர்
 வேணுமென்டு நிக்கயில்ல
 பறந்து வெருவார் - ஒன்ன
 பறிச்செடுத்து தாலாட்ட

கொப்புத் தேன் கொண்டருவார்
 குட்டானும் கொண்டருவார்
 கருப்பெட்டி வாங்கெருவார் - அதக்
 காணுமட்டும் காண்ணொறங்கு

வள்ளிக் கிழங்கு வெரும்
 வடக்குத் திராச்ச வெரும்
 கோழிப் பழமும் வெரும் -நீ
 கொள்ளாமக் கண்ணொறங்கு

துள்ளிக் குதிச்சி நீயும்
 தூர கண்டு கை நீட்ட
 அள்ளிப் புடிச்சி - ஒன்ன
 அப்புடியே தூக்கிருவார்

கண்டா மறுக்க மாட்டார்
காாண்ணாம இரிக்க மாட்டார்
கட்டி அனைப்பார் - வாப்பா
கடிக்காம திண்டுருவார்

சொக்கக் கடிப்பாரவர்
சொர்க்கத்தில் நீஞ்ச வெப்பார்
வத்தாத அன்பு வெப்பார் - அவர்
வாறுதெப்பயோ தெரியா?

மாலை நெலவு வெரும்
மழை முகிலும் கூட வெரும்
சில்லெண்ட காத்து வெரும் - என்ற
சிறு மலரே கண்ணொறங்கு

முத்தமழு பொழிவார்
முச்செழழுக்க மோந்துருவார்
ராப்பகலா ஊட்டிப்பார் - இப்ப
ராசியில்ல என்ன செய்ய

ஒத்துயையில் லெச்சுமியாம்

அரசியல் தலைமைகள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்கள் தமக்கெண ஒரு வட்டம் ஒரு திட்டம் வருத்து வாக்காளர்களை கூறு சுறாகப் பிரித்து கீலம் கீலமாக கிழிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

இதனால் தங்களுடைய பதவிகளை காத்துக் கொள்ளவும் என்னாங்கள் ஈடுபிறிக் கொள்ளவும் முடிகிறதே நவீர் ஒட்டு மொத்த சமூகத்தின் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள இன்றுவரை கியலாமல் போய்விட்டது. இதற்கான காரணம் ஒருமை என்னும் கபிற்கற இதற்குத்தன்மீயதுதான். திருமனை வீடு, மரண வீடுகளில் விவர்களா அவர்கள் என்று கூக்கின் ஓமல் விரலை வைக்கின்ற அளவுக்கு அன்னியோன்னியாக நடந்து கொள்பவர்கள் சமூகத்தின் ஒட்டு மொத்த உரிமைகள் தொடர்பில் மெத்தனப் போக்கினையும் முரண்பாட்டுக் கருத்துக்களையும் வாக்குவாத அறிக்கைகளாக அவிழுத்துக் கொள்வதனால் எது சமூகத்திற்கு எள்ளளவு சட்ட எதுவும் கிடைத்துவிடப் போவதுமில்லை. எம்முடு நிம்மதியாக வாழ வைக்கப் போவதுமில்லை.

குட்டுக்கும் செவிட்டுக்கும் ஆமைக்கும் இபைல் தான் இன்றைய அரசியல் யயனிக்கின்றது. இதற்குள் எது சமூகத்தின் நிலையற்றி அரசியல் வாதிகள் தெள்வான ஒரு நிலைப்பாட்டிற்கு வருவது மிகவும் அவசியமாகிறது. எல்லோரும் நபந்தவைக்களுக்கு கடந்தவைகளாக்கி தனி நலனை பொது நலனாக்கி நாளையை நமதாக்க ஒரு புள்ளியில் ஒன்றியைய வேண்டும். என தனக்கு ஏற்பட்ட கவலையோடும் களனப்போடும் சாய்ந்திருந்த ஒருவர் கண்ட கனவு இது.

அண்டு ஒரு கனவு கண்டேன்
 ஆரோடியும் செல்லயில்ல
 வாயால் பொலம்பினையு - என்ற
 வாழ்வரசி செல்லிருந்தா

கன நாளா போனதுல
 கால்வால்தான் நெனப்பிரிக்கி
 செல்லாம வெச்சிருந்தா - நெக்கி
 செரிமானம் ஆகுதில்ல

கட்சி கழுமெல்லாம்
 கதைப்பமெண்டு ஒண்டுசூடி
 ஊர்க்களெல்லாம் செல்லி - வந்து
 ஒரு எடத்தில் சுடினாங்க

குத்தம் குறை பாத்து
 குறைஞ்சளவும் நன்கையில்ல
 ஏதாலும் புள்ளியில -நாம
 இகணை வேணும் எண்டாங்க

தனித்தனியா நாமருந்தா
 தங்குறது ஒண்டுமில்ல
 நுஉத்தெருவில் நிக்கவெரும் - நாம
 நாறவெரும் எண்டாங்க

நடந்ததுகளை மறந்து
 நாமெல்லாம் ஒண்டுசேர்ந்து
 சேநாரமில்லாம - இனிச்
 செய்வமெண்டும் சென்னாங்க

ஒரு அணியில் நிப்பமென்று
உடன்படிக்கை ஒண்டு செஞ்சி
ஆற்தழுவினாங்க - அது
அத்தனையும் கண்ட மொகம்

மக்கள் திரண்டெழும்பி
மனம் நெறஞ்சி கண் வடிச்சி
கட்டி அழுதாங்க - என்ற
கண் நெறயத் தண்ணியன்று

சமுகம் சமுகமென்று
சாகுறமே எல்லாரும்
சாதிச்சிப் பாப்பமென்று - நாம
சாடயாலும் ஏறங்கயில்ல

ஸ்ரமுள்ள மனசிரிக்கி
எரக்கழுள்ள கொண்மிரிக்கி
ஸ்மானெண்ட ஒண்டிரிக்கி - இன்னம்
என்ன நாம தேடுறமோ

இத்துக்கமயில் லெச்சமியாம்
இழும்புவ்கோ போவமென்டாள்
கண்முழிச்சேன் நானும் - என்ற
கரத்தையில் சாஞ்சிரிக்கேன்

அனுபவிச்சா தெரியும்

யாருடைய வாழ்க்கையில்தான் துன்பமில்லை மனிதன் பிறந்ததிலிருந்து பெற்றக் கொண்ட அனைத்தையும் இழந்து விட்டாலும் அனுபவம் மாத்திரம் அப்படியே அழிந்துவிடாமல் மரணிக்கும் நொடிவரை மனதோடுதான் மன்றாட நிற்கிறது. வாழும் வழியை அமைத்துக் கொள்வது அவரவரின் கடமை, மனதானி, மக்கள் பொன் பொருள் கிடை அனைத்தும் எம்கை வாழுவவெப்பதற்காக பயன்பெற வேண்டுமே தவிர வாழ்க்கைக் கெடுப்பதற்காக அமைந்துவிடக்கூடாது.

திட்டமிடாத வாழ்க்கை பெரும் நடவடிக்கை ஏற்படுத்தும் தவறுகள் என்பது சகஜம்தான் ஆனால் தப்பாகி விட்டு விடாமல் கண்டிப்பாக இருந்து கொள்வதில்தான் தன் வாழ்வை நிலை நிறுத்திக் கொள்ள முடியும். ஒல்சீயமற்ற போக்கு இரு தெரியாத பயணத்திற்கு ஒப்பானது. தன்னை வருத்தி எவரையும் உயர்த்தி விடத் தேவையில்லை. இதுவதே தேவையில்லை ஏனொன்றால் நன்றிகள் கிங்கு விளைச்சலுமிக்கலை, நல்ல விதத்துக்களுமில்லை.

திக்குத் தெரியாத கட்டில் சிக்கித்தவிந்தவரின் நிலையை சொல்லித்தான் தெரிய வேண்டுமா? எல்லாம் இருந்தும் ஒன்றுமில்லாத நிலையில் என்ன தான் சுறுகிறார். அவர் அனுபவந்தை கேட்போமே....

திம்பாருக்கு தேனெடுத்து
 தெவிட்டு மட்டும் நான் குடுத்தேன்
 தெருவிலிலே இப்ப நிக்கேள் – என்ன
 தேடி இங்ச ஆர்வெருவா

காசி பணம் கைலறந்தா
 ஒளியில ஊர் வெருண்டா
 தூசி கூட இல்லையண்டா – எந்த
 வேவதியுந்தான் பேசுறைல்ல

நம்பினதில் கெட்டவன்தான்
 நானிலத்தில் பாநியண்டு
 கொம்பினதான் கத்தினதான் – நெக்கி
 குறுக்கு வழி தெரியபில்ல

பாசமொரு பாவமெண்டு
 பட்டறிஞ்சி கண்டேன்றா
 ரோசமொரு வேலியெண்டு – எந்த
 ரோசினையும் இப்பயில்ல

ஒழைக்கிறத பாதுகாத்தா
 ஒட்டாண்டியாகுறைல்ல
 கேப்பா புத்தி கேட்டமெண்டா – நாம
 கிழிஞ்சிதான்றா போகவெரும்

பொண்டாட்டி வாய்க்கவேணும்
 புஞ்சனெண்டா அறிவு வேணும்
 கண்டதெல்லாம் ஆசவெச்சா – டப்பா
 காலியாகத்தான் போகும்

பேராசப் பட்டமெண்டா
பெருந்தறித்திரியமாண்டா
ஆரு செல்லியும் வெளங்கா - அதை
அனுபவிச்சாந்தான் தெரியும்

கட்டில் படுக்கை கண்டு
கண்ணொறுக்கம் வந்தாலும்
சொட்டுப் பசியிருந்தா - அங்க
சொகம் வெருமா செல்லு தம்பி

ஆத்துல போய் உழவ மெண்டா
அறுவேயது தாழுமில்ல
தோத்தமெண்டு நானமுதா - இஞ்ச
துந்த சனம் காத்திரிக்கி

நின்டு ஏரியும் இந்த
நெருப்ப நெனைக்கவொன்னா
ஆரொட நான் செல்லியழு - என்ன
ஆதரிக்க ஆரிரிக்கா

வாடுறேண்டு உள்ளால்

காதல் செய்யும் ஆண்களில்லா விட்டால் பெண்களைப் பற்றி வர்ணித்தப் பேசுவதற்கு காச கொடுத்துக்கொன் அந்தக் காரியத்தை செய்ய வேண்டியிருக்கும். காதல் கொள்வது என்பது ரசிப்புத்தான் கண்ணில் பட்ட ஒழுகு மனததுக் கொள்கை கொள்ளும் போது அதன் மீது வசப்படுவதே காதல்.

இயிரமாயிரும் கற்பனாக்களத் தொடுத்து அதன் மீது அந்தரங்கமாயிப் புரண்டு காற்றுப் புகாத இடத்திற்கொல்லாம் தன் கற்பனாயம் புதுத்தி கண்முக்கின கொண்டு வந்து நிறுத்தி, வகக வகையாய் பிரித்து தொகை தொகையாய் அலங்கரித்து யாருக்கும் கிடைத்து விபாத அரும்பாருளாய் என்னிட என்னிட சுகம் நிறுந்து ஒன்றித்துப் போவதுான் ரசிபின் விந்தத.

இலகுத்து இன்ம் பெண்களை விட பிறதொன்று ஆனுக்கு வேறேது அவளின் அங்கங்களைக் கண்டு அதிர்ந்து போன அவளின் மனச. அவளோடு பின் தொடர்ந்து அலைபோல செல்லும் சுகமான சுமாகளாக பிரசவிக்கின்றது.

சேவியர்ர சாலையில
செஞ்சந்தணத்து தேரு ஒண்டு
அசஞ்சி வெரக் கண்டேன் - நெக்கி
அண்டிருந்து நிம்மதில்ல

சந்தலது பட்டெனக்கி
குளிர்காய்ச்சல் வந்துயிப்ப
காந்தமுள்ள யொவனத்து - என்ற
கண்ணுரென்றும் தேருப்பிறன்

மேகம் ஏறங்கி வந்து
மேனியெங்கும் தொட்டதுபோல்
சில்லெண்டிருந்தது - அதைச்
செல்ல ஒரு வாத்ததயில்ல

வானவில்லு போல் புநுவம்
கைவரமணி போல மூக்கு
கிண்ணமது போல மொகம் - கண்ட
கிறுகிறுப்பு தீருதில்ல

தெத்துப்பல் ரென்றும்
தெவிட்டாத புன் சிரிப்பும்
கட்டமுகும் கண்டு - நெக்கி
கனநாளா நித்திரெல்ல

அழகு நடை கண்டு அதில்
அப்புடியே நான் தொவண்டு
நின்டெத்தில் சாய்வேன் - ஒண்ட
நிதனப்பு வந்த நேரமெல்லாம்

குருத்தோல போல ஒண்ட

கொறவும் குயில் போல

எழுத்தாணி போல – நீடும்

என்னமாரித்தானிரிக்காய்

சிரிப்பில் செறையாகி ஒண்ட

செவ்வழகில் பிந்தாகி

கருத்தெல்லாம் நீயாகி – என்னக்

காணாந்து தேருறண்டி

பெர்ட்டாத புத்தகமே

பேரறியாச் சித்திரமே

வருத்தியுட்டுப் போனாயே – நானும்

வாடுறேண்டி ஒண்ணாலே

என்ற மனச் செறியில்

எப்பயண்டாலும் நீதான்

உசிரமுதி நான் தாறேன் – என்ன

ஒதுறி மட்டும் எறிஞ்சிராதே !

யാപ്പിൻവൈക് കൺട്ടെൻറി

തിരുമന്മാർ പേശക്ക് സുരമ്പിക്കുമ் പോതെല്ലാമും വിനുംഗില്ലാമല്ല തപ്പിക്കു കളിന്തു എതാവകു ചാക്കുപ്പ് പോക്കു ചൊല്ലിക്ക് കൊന്നുതോൻ്ന് അവൻ കിരുന്തു വന്നുതാൻ. താൻ കാതലിന്തു വന്നുവരു തന്ന് പെറ്റ്രോനുക്കുപ്പ് പിളിക്കവില്ലെല്ലാ എന്നുതനാലും തിരുമന്മാർ മുഴുവൻതു തന്ന് ടീടു വട്ടമാക മരുന്തുവിട്ടുനാർ. മട്ടുമുല്ലാമല്ല അവൻ കയ്യുണ്ടിലും പട്ടുവിടുമും അനവിന്തു അവൻ വീടുപും പകുതിയിലും അവക്കു കാനുക്കുടാതു എന്നുമും എസ്സരിന്തുമും വിപ്പിച്ചുന്നുനാർ. അവൻ കുമുംപത്തിനാർ.

മികവുമും ആളുന്നുന്തു തുയരത്തു മനത്തിലും കുമന്നുന്തു കൊന്നുംചുന്നുന്തു നികലയിലും വേവരു ഒരു മാപ്പിൻക്കണ പാർത്തു തിരുമന്മാർത്തിന്റെക്കാനു ഏർപ്പാടുകൾ നടപെരുക്കുകുന്നുന്തു.

എപ്പട്ടധ്യാന പിരക്കീകരിക്കുന്നതാൻ തിരുന്നുവുമും അവനുമും മാപ്പിക്കണയെ പാർക്കുക വേക്കുന്നുമും. മാപ്പിൻക്കണക്കുമും പെന്നുക്കുക കാട്ട വേക്കുന്നുമും എന്ന തിപ്പമിപ്പിച്ചുന്നുന്തു നികലയിലും മാപ്പിൻക്കണ പെന്നു പാർക്കുക വരുക്കിരാൻ. അവരിലോ കുയൻ്റ്രവരുമിലും തനകു എതിര്പ്പെക്കു കാട്ടുയുമും പലക്കവില്ലെല്ലാ. വേവരവൃദ്ധിക്കുന്നു എപ്പും പാർത്തുവിട്ടു ഒരു മുകളയിലും മെണ്ണമാക ഉട്ടുകാറുന്നു വികുന്നിരാൻ.

കൊങ്ഞും കരുമുയാന നീരമാപിനുന്താവുമും കെന്നരവമാന അരസ ഉത്തിയോകമും പാർമ്പിവരുതാൻ മാപ്പിൻക്കണ. കിവർ വന്നു ചെന്നു വിടയത്തു കേണ്ടവിധുമും അവൻിന്നു നിന്നും കിട്ടു ചമ്പന്തമാക വിനാവിയ പോതു എപ്പടികു കുറക്കിരാൻ കേന്നുന്നുക്കണാൻ.

மாப்புளொண்டு வந்து போனாம்
 மாமரத்து மாமி சொன்னா
 எட்டி நல்லாப் பாத்தயாடி – அத
 என்னயெண்டு செல்லனிப்ப

மாப்பிள்ளைக் கண்டேன்றி
 மறக்க எண்டாக் கூடுதில்ல
 தல பெருத்த கடியனப் போல் – அவர்
 தளதளண்டு தானிரிக்கார்

செந்த கொறட்ட போல
 செருகி வெச்ச ஈக்கில் போல
 காஞ்ச கிடுகு போல – பழங்
 கருவாடு போலரிக்கார்

எட்டா மடிஞ்சி நின்டார்
 எலிபோல கண்ணெறிஞ்சார்
 கதைக்க எண்டா நாதியில்ல – அவர்ர
 கண்ணிலொரு கண்ணாடி

உத்தியோகம் செய்யிறாராம்
 ஒசந்த நல்ல சம்பளமாம்
 பொன் பொருளும் கூட்டரிக்காம் – நல்ல
 பொறுக்தாண்டி அப்ப நொக்கு

பெந்துபுக் கலரில் ஒரு
 நீண்ட சட்ட போட்டிருந்தார்
 வடிக்கிறவன் போற்று போல் – நல்ல
 வன்னமான களிச்செனாண்டு

இருட்டுக்க வந்தாரெண்டா
ஏங்கிருவாய் கண்டாயெண்டா
பத்தவெச்ச கட்ட போல - அதுப்
பாக்க என்ன பேரழுகு

கறுப்பால் அழகனான்டி
கடன் தனிசி ஏதுமில்ல
பொறுப்பாய் நடத்துவான்டி -நீ
போனயெண்டா நல்லாரிப்பாய்

தேவாங்கு லேகியத்த
திண்ட ஒணான் போலரிக்கார்
கெப்பரெண்டாச் செல்லவொன்னா - அந்த
கேடு கெட்ட நெத்தலிக்கி

கையில் றவதிலேட்டு
காறாந்தல் கல்லு போல
தவறியுமுந்துதெண்டா - காயம்
தையலிலதான் முடியும்

சிரிச்சாரெண்டாச் செப்பமென்ன
சிறுகொரங்கு பளிச்சது போல்
வயலுக்க நீண்டாரெண்டா - அந்த
வட்டபில குருவி உழா

இடியுறந்த தென்னயில
எளனிருந்து என்ன செய்ய
உருக்கனடிச்ச வாழ - எப்ப
உருப்படியா கொல போட்ட

எடப்பசியில் பெரச்சினையாம்

மனிதனாகப் பிறந்து விட்ட எவருக்குத்தான் பிரச்சனைகளில்லை. அதுவும் திருமணமாகிவிட்டால் சொல்லதீர்த்தவையில்லை. மின்னாமல், முழங்காமல் வரும் மழை போல சொல்லாமல் கொள்ளாமல் பிரச்சினைகளும் வேதனைகளும் வரத்தான் செய்கிறது. பிரச்சினைகள் பல வழவங்களில் பவனிவரும். ஏதோ ஒரு சிறிய பிரச்சினை கூட இல்லாத குடும்பங்களைக் காண்பது அரிது. ஆழமும் அகலமும் மட்டு முடியாத மாறுபட்ட கோலங்களைக் கொண்ட பல பிரச்சினைகள் குடும்ப வாழ்வில் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாது.

கையில் இருந்தாலும், இல்லாமல்விட்டாலும் வாய்க்கும், வயிற்றுக்கும் வஞ்சகம் செய்யாமல் வாழப் பழகிக் கொண்டவர்கள்தான் அதிகம். கடன் பட்டாயினும் வயிறு நிறைய உண்டு களிக்கும் பலர் வாழத்தான் செய்கிறார்கள். கடனும் நூடியும் இல்லாத வாழ்வு சுமையில்லாதது. சாதாரண கவலிற் தொழிலாளி ஒருவனுக்கு ஒவ்வொரு நானும் வேலை கிடைத்து விடுவதில்லை. வாரத்தில் ஒரு சில நாட்களும் போகத்தில் ஒரு சில வாரங்களுமே தொழில் கிடைப்பதுண்டு. ஆனால் வாய்க்கும் வயிற்றுக்கும் குறையும் வேலையும் உண்ணாக் கொடுத்தாலும் வேலையில்லாமல் வீட்டில் இருக்கும் போது பசி எடுக்கும். அதிலும் கையில் எதுவுமில்லாத போது அதிகமாக பசிக்கும் என்பதை யாரிடம் கேட்டாலும் சொல்வார்கள்.

இந்த நிலையில் கணவன் மனைவி மூன்று பின்னளைகள் கொண்ட ஒரு குடும்பத்தைவன் தொழிலுக்கும் செல்லாமல் சோம்பேற்றுத்தனமாக வீட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கையில் அன்றைய செலவுக்குக் கூட கையில் பணமில்லை என்ற சிந்தனையில் மனைவி ஆழந்து கொண்டிருக்க தலைவனுக்கு சுடச்சுட பாலப்பம் தின்ன ஆசை வருகிறது. கடையில் வாங்க கையில் பணமில்லை மனைவியிடம் தனது ஆசையை கஷைகிறார். ஏலைவ தலையைப் பிழ்த்தக்கு கொண்டிருந்த மனைவிக்கு கடுப்பாக இருவருக்கும் வாய்த்தற்க்கும் ஏற்பட்டு கணவன் வீட்டை விட்டு செல்கிறார்.

போன கணவனைக் காணவில்லை வீட்டு வேலைகளில் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கையில் கணவனின் தங்கக (மதினி) வீட்டுக்கு வருகிறார். வந்த மதினியிடம் காக்காவைக் கண்டா? என மச்சி வினா தொடுக்க பதிலுக்கு மதினியும் விடை பகர அங்கே நடந்ததுதான் என்ன என்பதைப் பார்ப்பியாம்.

எழுதவி எம்கமலையும், ஜெல்ல்

• • •

பக்கம்
நாலை நட்டர் கல்விநூலுடைய | 59

ஒழிப்பு பொழிப்புமில்ல
ஊட்டயாலும் இரிக்கிறெல்ல
அளக்கிறது ஊர் முழுக்க - அந்த
அழகரத்தான் கண்டயாகா

காக்காவக் கண்டேன் மச்சி
கலந்தர்ர கடயடியே
சிரிப்பும் மொகத்திலெல்ல - வெச்ச
செல போல குந்திரிக்கார்

ஆக்க அரிசியில்ல
அப்பம் சுடு எண்டு சென்னார்
அதுல வந்த சண்டையில - இப்ப
ஆளாளப் பேசிறெல்ல

என்ன காக்கா இஞ்ச எண்டன்
எடப்பசியில் பெரச்சினெண்டார்
வாங்களென் நான் போவமெண்டன் - அந்த
வசதியிப்ப இல்லயெண்டார்

போறதுதான் போறயளே!
பொரியலோட சோறிரிக்கி
தீண்டுவோட்டு போங்க எண்டன் - அவர்
திரும்பியாலும் பாக்கயில்ல

சுந்திவெருவார் அவர்
கூடாக வேணுமெம்பார்
அவிசரமாக் குருக்காட்டி - இஞ்ச
அதுக்குமொரு சண்டதாங்கா

சுட்சுடயும் குடுத்திரிக்கேன்
 குடாற வெச்சும் குடுத்திரிக்கேன்
 எடப்பசிக்கும் தேவுடெயண்டா - இத
 எப்புடத்தான் செய்யிறதோ

பால்தயிறு கேப்பாரவர்
 பணியாரம் வேணுமெம்பார்
 கோவம் பழம் கேப்பார் - நான்
 குடுக்காட்டி சண்டவெரும்

முருங்கக்காய் ஆக்கு எம்பார்
 மொளகாணம் காச்ச எம்பார்
 புளியாணம் வெச்சனெண்டா - அண்டு
 பொழுது பட்டும் புறுபுறுப்பார்

கத்துதுகள் கதறுதுகள்
 கணகாட்டு படுத்துதுகள்
 எட்டியாலும் பாக்குறெல்ல - இப்ப
 எடப்பசிக்கு வேணுமாங்கா

போறனெம்பார் போவாரவர்
 போட்ட தண்ணி கொதிக்கமாட்டா
 தீரும்பி வந்து புள்ள எம்பார் - அந்த
 தீரு மொகத்த பாக்கவொண்ணா

போவார் வெருவாரவர்
 புழுதியேதும் பற்றில்ல
 தொட்டாலும் பாக்குறெல்ல - பெரும்
 தொரபோல பாத்திருப்பார்

காய்க்காத பூக்கேப்பார்
காத்தில் வந்த தூசி கேப்பார்
செம்பகத்து சூடு கேப்பார் – என்ன
செய்யிறாரோ நானறியேன்

சோழியலுமில்லாம
சும்மா போய் வாறுதெண்டா
என்ற புஞ்சனுக்கும் – ஒரு
எடம் பாக்கச் செல்லுபுள்ளா

பண்டதுலதான் தங்கிரிக்கி

யரந்து பட்ட இலகில் வீரிந்து கிடக்கும் இள்ளங்கள் ஏதோ ஒரு உறவின் மூலம் ஒன்றினைக்கப்படுகிறது. நப்பு, காகல், திருமனம் குடும்ப உறவு முறை இப்படிப் பல கிருப்பினும் சம்மந்தம் என்னும் உறவு திருமனம் முடிக்கின்ற மாப்பிள்ளைத் தூபினரையும் பெண் தூபினையும் அழைக்கின்ற உறவுதான் சம்மந்தம் அல்லது சம்மந்தி என்று கூறப்படுகின்றது. அதைவிடவும் ஆய்கள் மச்சான் என்றும் பெண்கள் மச்சி என்றும் கூறுவதும்தான் எது பிராந்தியத்தில் அதிகமாக வழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது. இது இவ்வாறிருக்க

திருமனம் என்பது வாழ்க்கைச் சக்கரத்தில் மிக முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது. திருமனம் ஆயிரம் காலத்துப் பயிர் என்று கூறுவதும் இல்லை. பெண் வீட்டுக்காரர்கள் மாப்பிள்ளை வீட்டாரிடம் தீர்மானிப்பதற்காகச் சென்றால் கைக்கூலி சீதனம் பற்றி முக்கியமாக மாப்பிள்ளை வீட்டார் கவனம் செலுந்துவது அன்றிருந்து இன்றுவரை இருந்து வருகிறது.

வயற்காணி, வீடு வளவு, ரொக்கப்பணம் முதலியன மாப்பிள்ளையின் தொழில் வசதிகளுக்கேற்று மற்றும் பெண் வீட்டாரின் பொருளாதாரத்தை மதியிட்டும் தரகர் மூலமாகவோ நேரடியாகவோ பேசி முடிவுக்கு வருவதுண்டு. இப்படியான ஒரு நிலையில் ஒரண்டு சம்மந்திகளும் ஏற்கனவே பேசியும் முடிவுக்குவராத காணாத்தினால் தீர்மானம் ஒன்றுக்கு வரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு மாப்பிள்ளையின் தாய், மணப்பெண்ணின் தாயாகர சந்தித்துப் பேசும் நிகழ்வைக் காட்டுவதாக இப்பாடல் அமைகிறது.

கண்ணாளா காணயில்ல
 கணகாட்டா கெடக்குதென்டு
 பாப்பமென்டு வாறன் - அந்த
 பாயிலொன்ட தாடிமச்சி

இனிக்கும் கதைகளொன்டா மச்சி
 இரிக்கிறென்டா பாய் தாறேன்
 பழக்களை கெண்டுரென்டா - நெக்கி
 பாக்க வேறு வேலரிக்கி

ஊராருக்காக ஏதும்
 ஒப்பினைக்கா நான் கதைச்சேன்
 உள்ளவையக் கேட்டதுக்கு - என்ன
 உரஞ்ச வாறாய் போலரிக்கி

காதுப்புவும் காப்பும்
 குழுத்துக்கு அடியலும்
 காரும் கன காசும் - நல்ல
 காணியையும் கேக்ககயனோ

உள்ளதெல்லாம் கொன்டு கொட்டி
 உருப்படியா படிக்க வெச்சேன்
 வாழ வெச்சிப் பாக்க - நெக்கி
 வந்திராதா ஆசையொன்டு

வாய வகுத்தக் கட்டி
 வாழ்நாளில் ஒன்றுகூட்டி
 வெயில் பால் குடிச்சி - நாங்க
 வேர்வ சிந்தி சேத்ததுகா

கசங்கி கசங்கி புள்ள
கண் முழிச்சி கால் நலைச்சி
பசி மறந்து படிச்சதுக்கு - வேறு
பாக்கியிந்தான் என்னரிக்கி

ஆக்குறதும் காச்சிறதும்
அசலுறவு வெய்க்கிறதும்
பருத்து ஒழும்புறதும் - இப்ப
பணத்துலதான் தங்கிரிக்கி

துண்டு வளவிரிக்கி
தூரப்பட்ட கொமரிரிக்கி
குண்டுமணி திண்டா - மச்சி
கொடலேதும் நிறம்பிருமோ

குருக்காம வெச்சிருந்து
குட்டியேதும் பொரிக்கிறெல்ல
கொள்ளளயாக கேட்டா - நாங்க
கொடியிலதான் காயவெரும்

மகனயொன்டு கட்டியவன்
மனம் நெறஞ்ச பொண்ணெடுத்து
கொண்டு வந்து வெய்க்க - ஒரு
கொடுப்பிகைதான் கிட்டுதில்ல

நல்ல கனவிருந்தா
நாடினது கைசுகும்
செல்லியமுகாம - இந்த
சோளகன தின்னு மச்சி

அரபு தேசமெண்டா என்ற
 அழகுசெற தங்கமகள்
 நல்ல இடம் வாணிடிருப்பாள் – அந்த
 நாகரிகம் இங்சயில்ல

தேசபதியாகி மச்சி
 திட்டமொன்று கொன்று வந்து
 ஆம்புளைக்கு காணி வளம் – பங்கு
 அளந்த யெண்டா சாத்தியந்தான்

பொரியலுக்கு எண்ண வாங்க
 போனவரு வந்திருப்பார்
 போய்க்கிற்று நானும் – மச்சி
 பொறுகு ஒருநாள் வாறன்

காத்திருப்பேன்

மாமன் மகன் ஒருவன் தன் மாமி மகளை நினைத்து நினைத்து நித்திகரயில்லாமல் நிம்மதியை இழந்து விடுகிறான். அவளைக் காண்பதென்றாலும் அறிகு. காணவேயீடும் என்ற ஒதுக்கத்தில் மாமி வீட்டுக்கு செல்கிறான். முற்றத்து நிலவில் முகம் பளிச்சிட மின்னல் போல் அரை குறையாய் அவள் தெரிய. ஒளிந்தும் ஒளியாமல் வாவென்றழுத்து வந்த காரணத்தையும் கேட்கிறான்.

இணையை பொய்யும் கலந்து உப காரணங்களைக் கவுரி. என்னாம், ஏதிர்பார்ப்பு எல்லாவற்றையும் அள்ளித் தெளித்து அழகுற மொழியும் அவன் காதல் இன்பத்தை இப்படி வெளிப்படுத்துகிறான்.

ஊட்ட படுத்தேன் மச்சி
 ஒறுக்கமெண்டா வருகுதில்ல
 தண்ணி ஒதி கேப்பமெண்டு - ஒண்ட
 தகப்பானார் பாக்கவந்தேன்

பெந்து எடுத்தாவோ மாமி
 பென்சி ஒன்ன செஞ்சாவோ
 கச்சிதமாய் தானிரிக்காய் - இந்த
 கணக்க எப்ப பாக்குறகா

சித்திரப்பு மச்சி நீயும்
 செலவடிச்சாப் போலரிக்காய்
 அள்ளி ஒன்ன மேய - நெக்கி
 அதிகாரம் கிட்டுதில்ல

அம்மியடிய குந்தி நீயும்
 அகரக்கிறத நான் பாக்க
 கன்னாளா சோட்ட மச்சி - என்ற
 கனவு நெற வேறுதில்ல

வட்டிலப்பம் போல நல்ல
 வடிவாகத்தானிரிக்காய்
 தொட்டாலும் பாப்பமெண்டா - கண்டு
 தூரநிக்காய் என்ன செய்ய

வானம் தெரியாம உன்னன
 வகளச்சி வெர வேவிகட்டி
 பொன்னால முடினாலும் - இந்த
 புமிலதான் வெய்க்கிறகா

மடியில் கொடியாக மச்சி
மலையிழுக்கில் வேராக
வெயிலில் நெழலாக – ஒண்ட
வேலியில் நான் வளர்வேன்

வெள்ளி வெளக்கெருத்து
வெண் முகிலச் சாக்கி வெச்சி
எளம் பொறையில் தாவி செய்வேன் – என்ன
எண்க்கமென்று சென்னயெண்டா

பிஞ்சிலொரு கண்ணு வெச்சேன்
பெருங்காயாய் இப்பரிக்காய்
காலம் கரஞ்சாவும் – நீ
கனியுமட்டும் காத்திரிப்பேன்

எதுக்க வாற மாரி மழு
இனியில்லா சுதல் வெரும்
கரும் நெருப்பாய் தானிரிக்கேன் – சென்னா
காலடிக்கு நான் வருவேன்

கேட்டெய்வா சங்கதிய

பெருநாள் என்று வந்துவிட்டால் பெரும் தடுப்புலாகத்தான் இருக்கும். இனவு முதல் இடுப்புக்கள், பலகார வகைகள் விளையாட்டுக்கள் என இனரல்லாம் அமர்க்களாந்தான். தமது வசதிக்கீற்ப கொண்டாடுவதை விட நகக்கைள்ளிடகு வைத்தும், பிற்பிடம் கடன் வாங்கியும் பலர் பெருநானுக்கு முகம் கொடுத்து வருவது இப்பொழுதெல்லாம் மழுக்கத்துக்கு வந்துவிட்டது.

பெரியவர்களை ஒரு வகையாக சமாளித்துக் கொண்டாலும் சிறுவர்களையும், சிறானார்களையும் சமாளிப்பதென்பது சமாளிப்பில் பி.எச்.டி முடித்தவருக்கும் சாத்தியமாகாத ஒன்றுதான். ஒருசக்கள் அந்தனையும் நிறைவேற்றும் அளவிற்கு பொருளாதாரம் எல்லோருக்கும் கைகொடுப்பதில்லை. இருப்பினும் பிஞ்சீ மனசுகள் வேதனைப்பட்டுவிடக்கூடாது என்கின்ற கவலையில் பெற்றோர் கியன்றனவு முயற்சி செய்து பெருநாளை திருநாளாக்குவது பெரும் சாமர்த்தியம்தான்.

வெளிநாடு சென்ற தன் கணவர் வீட்டுச் செலவுக்கு காச கட அனுப்பாத நிகலையில் பெருநாள் ஒன்றுக்காக மனைவி படும் அவதியினையும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியினையும் சந்தித்த துன்பஸ்களையும் ஈற்றில் என்ன நபந்தது என்பதை தன் இறவினருடன் இரையாடுகிறார் இப்படி...

பெருநாளாமென்டு
பெரண்டுதுகா ஊர் முழுக்க
ஆக்க அரிசிமில்ல - ஆத
ஆரோட நான் செல்லுறதோ

அடுத்தவுட்டு வேலியில
ஆறுக்கக் கட்டிரிக்காம்
எனயவனும் கேட்டான் - ஆனா
எனக்கி ஒரு வழியுமில்ல

முன்னாட்டு முஸ்ரிபாக்கு
முனுடுப்பு வாங்கினென்டு
முலையில நின்டு - இவள்
முனுமுனுத்தாள் கண்டமென்டா

பணியாரம் வேணுமென்டு
பகல் முழுக்கக் கத்தினாண்டி
ஏன்ட மட்டும் சென்னேன் - அவன்
எனங்கயில்ல பாந்தயாடி

உருப்பு பணியாரம் பழம்
உரிச்ச கோழி ஜஸ்கிர்மும்
வாங்கிக் குருக்க - நெக்கி
வசதியென்ன தானிரிக்கி

கட்டாறுக்குபோனவரு
கரண்டடிச்ச வெளவாலொன்ட
சுட்டித் திரியிறாராம் - இந்தக்
கொடுமைய நான் எங்கசெல்ல

காசும் அனுப்பயில்ல
கடிதமாலும் போடயில்ல

காஞ்செறச்சி வேணுமென்டு - அவர்
காந்தருக்கு கோளொடுத்தாம்

காக்காட்ட போனோவ்கா
கடனாலும் கேப்பமென்டு
தாக்கத்தி போலரிக்கார் - அவர்
தல நிமிந்தும் பாக்கயில்ல

கொளெறி அழுது நானும்
குந்திரிக்கேன் தின்னயில
வெள்ளையரு மாமா -வந்து
பேக்கு ஒன்ட நீட்டினாரு

அரிசி ஏற்சி பழம்
ஐயாயிரம் காசி
உருப்பிருந்து உப்புவெர - அவர்
ஒதுவி செஞ்சார் பாந்புள்ள

வறஜ்ஜிக்குப் போக
ஆயித்தப் படுத்தினதாம்
ஒப்பு செரியில்லயென்டு - காச
ஒடனயங்கே பங்கு வெச்சாம்

உள்ளம் குனுந்து நானும்
உமுந்து அல்லாவைத் தொழுது
கையேந்திக் கேட்டேன் - அவரக்
கரரசேக்க வேணுமென்டு

பெருநாள் கவியரங்காம்
பெருஞ்சனமாம் தார்றோட்டில்
பாப்பமென்டு போறேன் - நீயும்
பாக்குறைன்டா வாடி புள்ள

எழுகவி. எம்கமலைய். ஜெல்லீ

● ● ●

குறிப்பு :

ஸ்ரூதவி. எம்கமலைய். ஜெல்ல

● ● ●

பக்கம்
ஏழாண்டு | 73
ரவீன் ராட்சி கவிஞரதாகும்

குறிப்பு :

எழுதுவி. எம்.கமலையும். ஜெல்லீஸ்

● ● ●

பக்கம்
நவீன நாட்டார் சுவர்த்தாகுப்பு | 74

யார் இந்த எழுகவி?

அக்கரைப்பற்றில் இருக்கும் எம்.ஐ.எம். ஜெல்ல் என்ற இவரை நான் எப்படி அறிந்து கொண்டேன்? வீதி அபிவிருத்தி அதிகார சபையின் ஊழியரான இவரை திருக்கோணமலை வாசியான நான் அறிமுகமானது எப்படி? நான் முதலில் ஒரு கிராமிய மனிதனின் மகன்... கிராமிய கூத்துக்கலை அண்ணாவியாரின் பேரன்... பிறந்தது முதல் கிராமத்தில் வளர்ந்து, அந்த மண்ணின் மணத்தை சுவாசித்து அந்த மண்ணில் புரண்டு வளர்ந்தவன்... என் உடலில் ஓடுவது கிராமத்தின் இரத்தம்... இதனால் கிராமத் தின்... சடங்குகள் சம்பிரதாயங்களை அனுபவித்து... அதில் திளைத்து அதன் வாலயமானவன்... வாய்மொழிப்பாடல் மரபை பேணிவரும் இக்கலை வழக்கொழிந்து போய்விடுமோ என்று மனதளவில் ஆதங்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த எனக்கு ஒரு நம்பிக்கை கீற்று கண்ணில் பட்டது. சென்ற ஆண்டுக்கு முந் தைய ஆண்டு கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டவுவல்கள் தினைக்களாம் வெளியிட்ட “தண்ணீருக்கு வந்த தாகம்” நாட்டார் மரபில் எழுந்த புதிய கவிகளின் தொகுப்பு என் பார்வைக்குக் கிட்டியது. புதிய உற்சாகத்துடன் அந்த தொகுதிச் சொந்தக் காரருடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டேன். மகிழ்ச் சியை வெளியிட்டேன். இன்றுவரை அந்தத் தொடர்பு தொடர் கிறது: ஒரு ரசிகனாக அவரது பாடல்களையும், எனது விரும்புகளையும் சுதந்திரமாக பகிர்ந்து கொள்ளுகிறேன்... இக்கலையை இளந்தலைமுறையினரிடம் எடுத்துச் செல்லும் முனைப்புடன் அவர் இயங்குகிறார். புதிய புதிய பாடல்களை ஆக்குகிறார் அவற்றை மேடைகளில் அளிக்கை செய்கிறார். விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒரு சிலரே இவர் போல கிராமியக் கலை மறைந்து போகாது காப்பாற்ற முனைகின் றனர். ஒரு கிராமியன்... கிராமியக் கலை ரசிகன் என்ற முறையில் நன்பர் ஜெல்லுக்கு உரிமையோடு எனது வாழ்த்துக்கள் !

எழுகவி... இக்கலை வளர நீ தொடர்ந்து எழுகவி !!

உங்கள் ரசிகன்

கிராமியன்

நந்தினிசேவியர்

269, NC வீதி,

திருக்கோணமலை.

ISBN 978-955-43482-0-2

978-955-43482-0-2

Design by

Printed by

